

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska

pracownia@spatium.com.pl - tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA TERENU PÓŁWYSPU KUSNORT OBRĘB TAŁTY
GMINA MIKOŁAJKI

AUTORKA OPRACOWANIA

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

OLSZTYN – MARZEC 2019 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	9
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	19
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	19
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	20
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	20
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	23
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	23
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	25
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	34
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	38

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	39
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	40
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	40
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	40
 ➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (T.J. DZ.U. Z 2018 R. POZ. 2081).	

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU PÓŁWYSPU
KUSNORT OBRĘB TAŁTY GMINA MIKOŁAJKI”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXVI/63/2018 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu geodezyjnego Tałty, gmina Mikołajki.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOŚ.411.121.2018.MK z dnia 29 października 2018 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.27.2018 z dnia 25 października 2018 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu półwyspu Kusnort, obręb Tałty, gmina Mikołajki.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetycznej, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny pn.: „Rysunek do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu półwyspu Kusnort, obręb Tałty, gmina Mikołajki”.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu półwyspu Kusnort, obręb Tałty, gmina Mikołajki w aspekcie ochrony cennych zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu objętego planem, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Celem sporządzenia projektu planu miejscowego jest zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru objętego opracowaniem, z uwagi na położenie w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb zachowania cennych zasobów środowiska przyrodniczego. W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono tereny elementarne przeznaczone pod:

- lasy (ZL.01, ZL.02, ZL.03)
- zieleń chronioną (ZN.01)
- zieleń parkową (ZP.01)
- tereny rolnicze (R.01, R.02, R.03, R.04, R.05, R.06, R.07, R.08, R.09)
- infrastrukturę techniczną telekomunikację (T.01)
- drogi publiczne (KD.01).
- drogi wewnętrzne (KDW.01).

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania. Ustalenia określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	
ZL.01 ZL.02 ZL.03	Tereny lasów.	▪ Zakaz zabudowy z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, z uwzględnieniem przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	▪ Tereny elementarne ZL.01, ZL.02 i ZL.03 zlokalizowane są w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska w granicach których obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu.
ZN.01	Tereny zieleni chronionej.	▪ Zakaz zabudowy z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	▪ W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest cmentarz ujęty w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP,. ▪ Teren elementarny zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu.
ZP.01	Tereny zieleni parkowej.	▪ Zakaz zabudowy z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	▪ W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest park ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków oraz gminnej ewidencji zabytków w stosunku do którego obowiązują zasady zawarte w § 7 ust. 4 ustaleń projektu planu. ▪ Teren elementarny zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

R.01 R.02 R.07	Tereny rolnicze.	Zakaz zabudowy z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	- Działalność rolniczą należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym obowiązują ograniczenia ze względu na położenie terenów w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska. - Tereny elementarne zlokalizowane są w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu. W granicach terenów elementarnych zlokalizowane są stanowiska archeologiczne ujęte w systemie AZP, w stosunku do których obowiązują zasady zawarte w § 7 ust. 4 ustaleń projektu planu. - W granicach terenu elementarnego R.02 znajduje się głąz narzutowy podlegający ochronie jako pomnik przyrody, w stosunku do którego obowiązują ustalenia w § 7 ust. 2 niniejszych ustaleń projektu planu.
R.03 R.04 R.05 R.06 R.08 R.09	Tereny rolnicze.	Zakaz zabudowy z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	- Działalność rolniczą należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym obowiązują ograniczenia ze względu na położenie terenów w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska. - Tereny elementarne zlokalizowane są w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach których obowiązują ustalenia w § 7 ust. 2, w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu. - W granicach terenu elementarnego R.08 zlokalizowany jest cmentarz ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP, w stosunku do których obowiązują zasady zawarte w § 7 ust. 4 ustaleń projektu planu. - w granicach terenu elementarnego R.05, R.06, R.08, R.09 zlokalizowane są stanowiska archeologiczne ujęte w systemie AZP, w stosunku do których obowiązują zasady zawarte w § 7 ust. 4 ustaleń projektu planu.
T.01	Tereny infrastruktury technicznej – telekomunikacja.	Istniejąca wieża antenowa adaptowana, przy czym maksymalna wysokość wieży nie może przekroczyć 30 m.	Teren elementarny zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach których obowiązują ustalenia w § 7 ust. 2, w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu.
KD.01	Tereny drogi publicznej.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	Teren elementarny zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach których obowiązują ustalenia w § 7 ust. 2, w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu.

			Nakaz realizacji alei przydrożnych po obu stronach drogi na odcinkach wskazanych na rysunku planu, przy czym należy zachować odległości pomiędzy drzewami od 8 do 15 m, preferowane gatunki drzew: klon, jesion, grab, dąb.
KDW.01	Tereny dróg wewnętrznych.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	- W granicach terenu elementarnego zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP, w stosunku do którego obowiązują zasady zawarte w § 7 ust. 4 ustaleń projektu planu. - Nakaz realizacji alei przydrożnych po obu stronach drogi na odcinkach wskazanych na rysunku planu, przy czym należy zachować odległości pomiędzy drzewami od 8 do 15 m, preferowane gatunki drzew: klon, jesion, grab, dąb. - Teren elementarny zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach których obowiązują ustalenia w § 7 ust. 2, w granicach którego obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2 ustaleń projektu planu.

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.
- Zakaz stosowania na całym terenie ogrodzeń, reklam i szyldów.
- Wprowadzenie zapisu, że cały teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego, w którym obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy lokalne, w tym w szczególności Plan Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego.
- Wprowadzenie zapisu, że cały teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody.
- Oznaczenie na rysunku projektu planu pomnika przyrody – głazu narzutowego, w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody.
- Wprowadzenie zapisu, że zgodnie z Planem Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego tereny elementarne R.03, R.04, R.05, R.08, R.09, ZL.01, ZL.02, ZL.03 oraz część KDW.01 znajdują się w strefie zerowej o oznaczeniu OR11 „Półwysep Kusnort i Zatoka Łuknańska” natomiast pozostałe tereny elementarne znajdują się w strefie pierwszej, ekologicznej o oznaczeniu IE7 „Niwa Polna Woźnic i Dybowa”.
- Wprowadzenie zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są obiekty i obszary wpisane do wojewódzkiego rejestru zabytków nieruchomych oraz gminnej ewidencji zabytków objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz stanowiska archeologiczne AZP numer 24-72/1, 24-72/6, 24-72/7, 24-72/8, 24-72/9, 24-72/10.
- Wprowadzenie zapisu, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzenie zapisu, że dopuszcza się przebudowę istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowę nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, pod warunkiem, że nie kolidują z ustaleniami planu.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że nadrzędny układ komunikacyjny stanowi droga publiczna

KD.01, która prowadzi od półwyspu Kusnort przez Stawek do ulicy Kajki w Mikołajkach, a obsługę komunikacyjną terenów elementarnych należy realizować z drogi publicznej, drogi wewnętrznej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto w miejscach wskazanych na rysunku projektu planu ustala się obowiązek realizacji alei przydrożnych.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie przewiduje się inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym oraz zadań własnych z zakresu infrastruktury technicznej. W granicach planu miejscowego przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym związane z ochroną zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody.

1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadniczą, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiędzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Miasto Mikołajki w strukturze sieci osadniczej zostało wymienione jako miasto lokalne uzupełniające sieć osadniczą w województwie – ośrodek wielofunkcyjny zapewniający dostęp do usług publicznych podstawowych. Ponadto miasto zostało wymienione wśród gmin miejscowo-wiejskich o ponadprzeciętnej ocenie pod względem potencjalnej atrakcyjności inwestycyjnej (stanowiącej wynik istniejących warunków do

prowadzenia działalności gospodarczej) oraz jako miejscowość uznawana w skali kraju za centrum turystyczne. Zarówno w mieście Mikołajki jak i gminie Mikołajki baza noclegowa zbiorowego zakwaterowania jest corocznie rozszerzana – powstają nowe obiekty noclegowe oraz podejmowane są prace modernizacyjne istniejących obiektów. Mikołajki charakteryzują się największą intensywnością ruchu turystycznego i jednego z głównych ośrodków sportów wodnych z rozwiniętą ofertą i bazą, dlatego też pełnią funkcję ośrodka obsługi ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

1. Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju.
2. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich.
3. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych.
4. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
5. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.
6. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziałujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziałujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Cel główny polityki przestrzennej: ładu przestrzennego i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa. Cele szczegółowe polityki przestrzennej: Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.

Województwo warmińsko-mazurskie to region o wyjątkowych wartościach przyrodniczo-krajobrazowych. Liczne uwarunkowania, w tym m.in.: sytuacja społeczna,

gospodarcza, silna presja turystyczna, zjawisko suburbanizacji wymagają podejmowania szczególnie rozważnych działań w zakresie kształtowania i ochrony ładu przestrzennego. W kontekście zrównoważonego rozwoju i kształtowania przestrzeni istotne jest przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu. Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.:

1. Porządkowanie różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju:
 - a. zapobieganie i niwelowanie skutków zainwestowania negatywnie oddziałującego na przestrzeń,
 - b. racjonalne wykorzystanie przestrzeni, w tym: przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą, zapobieganie dysharmonijnemu zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenów, racjonalna lokalizacja w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni, pierwszeństwo zagospodarowania terenów już zainwestowanych przed nowymi.
 - c. utrzymanie wysokiej jakości standardów użytkowych terenów turystycznych i rekreacyjnych, w tym: ograniczenie nadmiernej presji zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego na tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Ochrona interesu publicznego:
 - a. ochrona środowiska i zapewnienie odpowiedniej jakości życia mieszkańcom poprzez zachowanie harmonii krajobrazu, poprawę dostępności do dóbr i usług, dbałość o czyste środowisko, łagodzenie konfliktów przestrzennych.
3. Usprawnienie systemu planowania przestrzennego:
 - a. uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych,
 - b. dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (w szczególności na terenach przewidzianych do urbanizacji),
 - c. ograniczanie zagospodarowania terenu na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.
4. Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu:
5. Zrównoważone zarządzanie przestrzenią przyrodniczą stanowiącą potencjał rozwoju województwa:
 - a. racjonalne gospodarowanie zasobami środowiska w zakresie wód, lasów, gleb, bioróżnorodności, kopalin,
 - b. realizacja celów ochrony środowiska zgodnie z zasadami wysokiego poziomu ochrony, przezorności, stosowania działań zapobiegawczych (zasada prewencji), naprawiania szkód u źródła i zasadą „zanieczyszczający płaci”,
 - c. stosowanie w gospodarowaniu przestrzenią zintegrowanego podejścia do środowiskowych, ekonomicznych i społecznych aspektów korzystania z zasobów ekosystemowych,
 - d. uwzględnianie zachowania i poprawy stanu przyrody, jako warunku koniecznego rozwoju, w długoterminowych, strategicznych programach rozwoju województwa.
6. Kształtowanie zasobów wodnych i racjonalne nimi gospodarowanie:
 - a. zwiększanie retencji wodnej przestrzeni województwa oraz poprawę dyspozycyjności zmagazynowanych zasobów wodnych; rozwijanie systemów retencji naturalnej (mikroretencja obszarowa) na terenach podmokłych łąk, torfowisk i bagien oraz na terenach leśnych w zakresie

- dopuszczalnym przez ochronę przyrody, a także kompleksową ochronę potencjału retencyjnego obszarów mokradłowych.
7. Kształtowanie zasobów leśnych, w wyniku realizacji wielofunkcyjnej gospodarki leśnej oraz zwiększania bioróżnorodności w lasach:
 - a. zwiększanie lesistości, ze szczególnym uwzględnieniem wprowadzenia zalesień na najsłabszych glebach, w strefach wododziałowych, w otoczeniu miast z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z ochrony przyrody,
 - b. ograniczanie gospodarczego wykorzystania lasów na terenach wrażliwych przyrodniczo oraz w granicach miast,
 - c. zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych
 8. Zachowanie zasobów glebowych i racjonalne ich wykorzystanie:
 - a. ochrona gleb o najwyższej przydatności dla produkcji rolnej przed zmianami sposobu ich użytkowania,
 - b. wykorzystanie gleb, zgodnie z ich klasą bonitacyjną i uwarunkowaniami środowiskowymi,
 - c. zapobieganie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogeniczne, w tym dewastacji gleb hydrogenicznych.
 9. Zarządzanie różnorodnością biologiczną:
 - a. ochrona i odbudowa różnorodności biologicznej i ich funkcji we wszystkich typach ekosystemów,
 - b. zachowanie naturalnych ekosystemów jako cennych obiektów ochrony różnorodności biologicznej,
 - c. zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej, zapewniające przyszłym pokoleniom dostęp do zasobów przyrody,
 - d. uwzględnianie działań w zakresie zwiększania i ochrony bioróżnorodności w polityce przestrzennej i dokumentach planistycznych.
 10. Ochrona i kształtowanie krajobrazu:
 - a. zachowanie i ochrona terenów otwartych wraz z ich charakterystycznymi elementami krajobrazu, w tym niedopuszczenie do degradacji charakterystycznych elementów tych przestrzeni, jak mozaikowość i rozłogi pól, naturalne akcenty i dominanty krajobrazowe, rzeźba terenu oraz elementy przyrodniczo-kulturowe (w tym aleje przydrożne, śródpolna zieleń komponowana, nasadzenia graniczne, układ drożny),
 - b. niewprowadzanie obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego.
 11. Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej:
 - a. obejmowanie ochroną prawną obszarów o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych,
 - b. podnoszenie rangi ochronnej obszarów chronionych,
 - c. uwzględnianie ustaleń planów ochrony, planów zadań ochronnych form ochrony przyrody w dokumentach planistycznych, programowo-strategicznych i projektowych,
 - d. utrzymanie łączności ekologicznej pomiędzy obszarami o wysokich walorach przyrodniczych oraz zapewnienia drożności w miejscach jej przerwania lub osłabienia,
 - e. ochrona linii brzegowej wód, szczególnie przed zabudową,
 - f. kształtowania mozaikowych form użytkowania, z płacami i wyspami leśnymi oraz użytkami zielonymi, w tym wprowadzanie zalesień i zadrzewień,
 - g. zachowania naturalnego charakteru obszarów stanowiących miejsca przystankowe ptaków migrujących, w tym obszarów wodno-błotnych i wód przybrzeżnych.
 12. Ochrona dziedzictwa kulturowego i kształtowanie tożsamości regionalnej:
 - a. harmonijne kształtowanie krajobrazu kulturowego, w tym ochrona poszczególnych, ważnych dla tożsamości regionu komponentów krajobrazu kulturowego,

- b. zapobieganie dewastacji przestrzeni w otoczeniu zabytków oraz niekorzystnym zmianom krajobrazu, homogenizacji i zacieraniu cech fizjonomicznych krajobrazu oraz zjawiskom suburbanizacji.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Programu Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Podstawową strukturę dokumentu tworzą:

- Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych),
- Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami),
- Cele, kierunki interwencji i zadania Programu,
- System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Ocena stanu środowiska w każdym obszarze interwencji definiuje przyczyny sprawcze i czynniki presji, opisuje stan poszczególnych komponentów środowiska, zawiera analizę SWOT i ocenę stanu realizacji POŚ WWM, określa kierunki interwencji i wyznacza 164 zadania nowego Programu. Harmonogram rzeczowo-finansowy stosuje podział zadań na zadania własne samorządu (36 zadań) i zadania monitorowane. Program obejmuje 10 obszarów interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne. Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze. Zagrożenia poważnymi awariami.

Zasoby przyrody ożywionej województwa, pierwotnie kształtowane wyłącznie przez zespół czynników naturalnych (w tym klimat, właściwości gleb, warunki hydrologiczne i procesy sukcesji ekologicznej), są obecnie silnie przekształcone pod wpływem działalności człowieka. Wielowiekowa eksploatacja zasobów przyrodniczych spowodowała znaczące zmiany większości siedlisk, głównie w wyniku wylesiania gruntów, rozwoju osadnictwa, rolnictwa, gospodarczego użytkowania lasów i wód, eutrofizacji, zanieczyszczenia środowiska i wielu innych czynników presji. Zagrożenia dla trwałości zasobów przyrody należy rozpatrywać w przynajmniej dwóch obszarach: zagrożeń dla różnorodności biologicznej oraz zagrożeń dla zrównoważonego użytkowania tych zasobów. Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015–2020, wśród najistotniejszych czynników presji wymienia m.in:

- Fragmentację siedlisk – istnienie barier przerywających ciągłość korytarzy ekologicznych (lądowych i wodnych) oraz osłabiających możliwość adaptacji gatunków do zmian klimatycznych;
- Zaniechanie użytkowania rolniczego gruntów marginalnych dla rolnictwa, ale cennych przyrodniczo – za szczególnie niekorzystne uznano zmniejszanie się kośno-pastwiskowego użytkowania łąk i pastwisk;
- Upraszczanie struktury krajobrazu (powiększanie się gospodarstw rolnych, scalanie działek) oraz upraszczanie struktury upraw;
- Przekształcenia linii brzegowej – umocnienia, zabudowa, eliminacja roślinności przybrzeżnej i brzegowej;

- Zmiany klimatyczne, wpływające m.in. na zasięg występowania gatunków, ich cykle rozrodcze, okresy wegetacji i interakcje ze środowiskiem;

Wyżej wymienione zagrożenia mają charakter powszechny. W województwie warmińsko-mazurskim najlepiej zdiagnozowano presje oddziałujące na przyrodę OZW w sieci obszarów Natura 2000. Są one zróżnicowane i specyficzne dla potrzeb ochrony najcenniejszych siedlisk przyrodniczych i gatunków. Najczęściej występującym zagrożeniem i presją są spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych (kod J02) oraz tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane (kod E01).

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące kierunki interwencji i zadań:

Kierunek interwencji: Rozwój i weryfikacja obszarowych form ochrony przyrody i krajobrazu. Zadania:

- obejmowanie prawną ochroną obszarów o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych
- aktualizacja dokumentów planistycznych gmin, z uwzględnieniem lokalizacji krajobrazów priorytetowych i zasad ich zagospodarowania

Kierunek interwencji: Zachowanie obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych. Zadania:

- zapewnienie ochrony tworów przyrody ożywionej i nieożywionej o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej – pomników przyrody.

Kierunek interwencji: Zachowanie ciągłości terytorialnej i spójności ekologicznej przestrzeni przyrodniczej i zapobieganie jej fragmentacji. Zadania:

- wyznaczenie i określenie zasad zagospodarowania korytarzy ekologicznych, łączących obszary węzłowe o randze krajowej i regionalnej;
- wyznaczenie, utrzymanie i właściwe zagospodarowanie korytarzy ekologicznych na poziomie lokalnym;

Kierunek interwencji: Utrzymanie, powiększanie i ochrona zasobów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych. Zadania:

- utrzymanie i powiększanie powierzchni lasów publicznych i prywatnych – kontynuacja Krajowego programu zwiększania lesistości;
- realizacja zadań wynikających z planów urządzenia lasu, programów ochrony przyrody nadleśnictw oraz programów gospodarczo-ochronnych Leśnych Kompleksów Promocyjnych;
- utrzymanie i powiększanie powierzchni gruntów zadrzewionych i zakrzewionych; ochrona i restytucja elementów rodzimej przyrody, w tym realizacja programów czynnej ochrony gatunków zagrożonych wyginięciem;

Kierunek interwencji: Zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych i rozwój zielonej infrastruktury na terenach zurbanizowanych. Zadania:

- zrównoważone gospodarowanie gruntami (w celu ochrony gleb, wód, klimatu), ochrona cennych siedlisk przyrodniczych i zagrożonych gatunków, różnorodności krajobrazu oraz zasobów genetycznych roślin uprawnych i zwierząt gospodarskich w ramach programu rolno-środowiskowo-klimatycznego;
- utrzymanie ekstensywnego użytkowania cennych przyrodniczo łąk i pastwisk;
- powstrzymywanie sukcesji ekologicznej i ograniczanie zalesień użytków rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej;
- zachowanie i odtwarzanie śródpolnych remiz, zadrzewień, zakrzaczeń i małych zbiorników wodnych.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów. Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobywania surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

W ramach organizacji gospodarki odpadami komunalnymi województwo warmińsko-mazurskie zostało podzielone na pięć regionów gospodarki odpadami. Regiony zostały określone przede wszystkim w oparciu o granice związków międzygminnych, w obrębie których zlokalizowane zostały regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK).

Gmina Mikołajki położona jest w Centralnym Regionie Gospodarki Odpadami, dla którego Regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Zgodnie z założeniami WPGO 2016 wszystkie odpady komunalne zmieszane muszą być dostarczane do ww. zakładu.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.

PROGRAMY OCHRONY POWIETRZA.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* wprowadziła system oceny i zarządzania jakością powietrza. Na podstawie przeprowadzanej corocznie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oceny jakości powietrza w strefach, dokonywana jest klasyfikacja stref:

- w których poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy (klasa C);
- w których poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym, a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji (klasa B);
- w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego lub poziomu docelowego (klasa A).

Ocena stanu jakości powietrza ma na celu wyodrębnienie stref, które wymagają podjęcia stosowanych działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C).

Programy ochrony powietrza, mają na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu, natomiast działania określone w planach działań krótkoterminowych, mają na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

W 2015 roku Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego przyjął Uchwałę Nr IV/96/15 z dnia 16 lutego 2015 r. w sprawie określenia *Programu ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego*

pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10. Realizacja zadań wynikających z Programu ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. Pomiary zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM10 w 2011 i 2012 roku w strefie warmińsko-mazurskiej prowadzone były w oparciu o cztery stacje pomiaru tła miejskiego znajdujące się w: Ostródzie, Mrągowie, Gołdapi i Nidzicy, natomiast benzo(a)pirenem na jednym stanowisku tła miejskiego w Nidzicy, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie. Wskazały one, że stężenia pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h przekroczyły poziom dopuszczalny ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) w Nidzicy o 18,6%. W 2012 r. w strefie nie został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników rok kalendarzowy. Natomiast stężenie średnie roczne B(a)P przekroczyło poziom docelowy ($1 \text{ ng}/\text{m}^3$) o 390%.

Emisja pyłu zawieszonego PM10 z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie ponad 24 tys. Mg (ton), z czego 49,8% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 29,0% emisja liniowa, z emisji z rolnictwa 15,2%, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 3,7% emisji całkowitej PM10. Emisja napływowa (pył PM10 emitowany poza strefą) pyłu zawieszonego PM10 dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi ponad 32 tys. Mg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (61%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy, w tym także w Rosji i na Litwie. Emisja B(a)P z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie prawie 2 tys. kg, z czego aż 91,7% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 7,3% emisja liniowa, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 1% emisji całkowitej B(a)P. Emisja napływowa B(a)P dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi około 2,3 tys. kg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (88,8%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy. Stężenia pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h pochodzące z łącznej emisji na obszarze strefy warmińsko-mazurskiej osiągają wartości od $16,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ do $65,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$, dochodząc do 130,6% poziomu dopuszczalnego. Niższe stężenia występują we wschodniej części strefy na obszarach poza miejskich. Poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h został przekroczony w następujących miastach: Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Stężenia średnie roczne pyłu zawieszonego PM10 pochodzące z łącznej emisji wszystkich typów, na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, osiągają wartości w przedziale od $9,6 \mu\text{g}/\text{m}^3$ do $33,1 \mu\text{g}/\text{m}^3$. W żadnym punkcie obszaru nie został przekroczony poziom dopuszczalny ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$) pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania rok kalendarzowy. W stężeniach całkowitych pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h na większej części strefy warmińsko-mazurskiej przeważa udział emisji napływowej. Natomiast w obszarach przekroczeń poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 przeważa emisja powierzchniowa.

W wyniku przeprowadzonej diagnozy zaproponowano w Programie działania kierunkowe oraz działania naprawcze. Działania kierunkowe są to działania mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i B(a)P będące przykładem dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennego życia. Są one skierowane zarówno do władz samorządowych, jak i do obywateli. W celu redukcji stężeń pyłu zawieszonego PM10 oraz B(a)P wyznaczono działania naprawcze skierowane na redukcję emisji pochodzącej przede wszystkim z ogrzewania indywidualnego, które należy podjąć w strefie warmińsko-mazurskiej, a przede wszystkim w miastach Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Dodatkowymi działaniami będą te skierowane na obniżenie emisji z komunikacji.

Poza obszarami zabudowanymi w strefie warmińsko-mazurskiej przeważającym źródłem zanieczyszczeń pyłem zawieszonym PM10 i B(a)P jest napływ. Obniżenie emisji z

napływu możliwe będzie poprzez realizację działań naprawczych proponowanych w Programach Ochrony Powietrza dla stref ościennych, w których realizowane są programy ochrony powietrza, czyli: pomorskiej, mazowieckiej i podlaskiej oraz w innych województwach w Polsce. A także poprzez realizację działań w uchwalonych Programach Ochrony Powietrza dla miast: Olsztyn i Elbląg. W miastach strefy warmińsko-mazurskiej głównym źródłem ww. zanieczyszczeń jest lokalna emisja powierzchniowa, czyli emisja pochodząca z indywidualnego ogrzewania paliwem stałym lokali mieszkalnych i usługowych.

Z uwagi, że w projekcie planu nie przewiduje się możliwości relacji zabudowy, tym samym nie przewiduje się powstawania nowych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza ze źródeł stacjonarnych.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU MRĄGOWSKIEGO NA LATA 2016-2019 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2023.

Program ochrony środowiska dla Powiatu Mrągowskiego jest podstawowym dokumentem koordynującym działania na rzecz ochrony środowiska na terenie powiatu i zawiera cele i zadania, które powinien realizować powiat jak i inne podmioty w celu ochrony środowiska w granicach administracyjnych powiatu.

W dokumencie dokonano oceny aktualnego stanu środowiska oraz przeanalizowano możliwości jego poprawy na terenie Powiatu Mrągowskiego z uwzględnieniem dziesięciu obszarów przyszłej interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pole elektromagnetyczne. Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami. Zasoby przyrodnicze. Zagrożenia poważnymi awariami.

Z dokumentu wynika, że obszar Powiatu Mrągowskiego ma bardzo duży potencjał turystyczny ze względu na swoje walory krajobrazowe, czyste środowisko, dostęp do dużych zbiorników wodnych (jezior) i szerokie możliwości rozwoju. Z położenia i walorów naturalnych obszaru powiatu wynikają szanse rozwoju dla:

- turystyki krajoznawczej;
- turystyki sportowej (rowerowej, kajakowej, żeglarskiej, konnej, wędkarstwo)
- turystyki wypoczynkowej;
- turystyki przyrodniczej (np. birdwatching)
- turystyki biznesowej (po wprowadzeniu odpowiednich inwestycji)
- agroturystyki.

Jednak niekontrolowany rozwój turystyczny, który na obszarze powiatu już jest dosyć intensywny, może doprowadzić do nieodwracalnej degradacji środowiska naturalnego, co automatycznie spowoduje spadek atrakcyjności turystycznej i zahamowanie wzrostu gospodarczego tego obszaru. Dlatego też uchwalenie projektu planu pozwala na dobrze zaplanowany rozwój gminy Mikołajki w oparciu o istniejące walory środowiskowe, z jednoczesną ochroną najbardziej wartościowych komponentów środowiska.

STRATEGIA ROZWOJU WIELKICH JEZIOR MAZURSKICH DO ROKU 2020.

Strategia powstała w wyniku współpracy samorządów lokalnych skupionych wokół idei rozwoju i promocji Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. W pracach nad Strategią brali udział pracownicy urzędów: Miasta Giżycko, Gminy Giżycko, Gminy Mikołajki, Gminy Miłki, Miasta Mrągowa, Gminy Mrągowa, Gminy Orzysz, Gminy Pisz, Gminy Pozezdrze, Gminy Ruciane-Nida, Gminy Ryn i Gminy Węgorzewo.

Strategia ma ułatwić samorządom lokalnym WJM przygotowanie i realizację wspólnych przedsięwzięć w oparciu o zasoby własne, jak i pojawiające się różnorodne możliwości wsparcia zewnętrznego do 2020 roku. Samorządy lokalne podejmujące współpracę w stworzeniu Strategii Rozwoju Wielkich Jezior Mazurskich (SR WJM) formułują następującą wizję rozwoju w najbliższych latach: *Wielkie Jeziora Mazurskie nowoczesnym i zintegrowanym obszarem ludzi przedsiębiorczych.*

Misją Strategii Rozwoju WJM jest ułatwienie podejmowania wspólnych przedsięwzięć w oparciu o zasoby własne, jak i pojawiające się różnorodne możliwości wsparcia zewnętrznego.

Cel główny określony jest następująco: *Wzrost konkurencyjności obszaru Wielkich Jezior Mazurskich w zakresie atrakcyjności turystycznej, warunków dla prowadzenia*

biznesu oraz wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i warunków życia. Cel ten odnosi się do najważniejszych sił i wyzwań WJM, które można określić następująco:

- atrakcyjność turystyczna WJM jest z jednej strony wysoka, jednak podlega coraz większej presji ze strony innych konkurentów krajowych, a coraz częściej i zagranicznych. Dlatego utrzymanie wysokiej pozycji WJM wymaga ciągłych zabiegów inwestycyjnych i organizacyjnych. Nowe wyzwania narzucają konieczność balansu między turystyką masową a turystyką zindywidualizowaną, między wykorzystaniem nowoczesnej infrastruktury turystycznej a wysokiej jakości zasobami przyrodniczymi;
- klimat przedsiębiorczości – ta sfera wymaga wsparcia ze względu na najważniejszy element wpływający na rozwój każdego regionu, tj. przedsiębiorców. Obecnie aktywność władz publicznych wpisywana jest w schemat wpierania przedsiębiorczości i innowacyjności. Obejmuje on, oprócz władz publicznych, instytucje wspierania biznesu, naukę i organizacje pozarządowe. Współpraca tych podmiotów powinna służyć lepszemu wzajemnemu zrozumieniu, a w efekcie końcowym skutkować lepszymi warunkami dla biznesu i wyższą konkurencyjnością gospodarki opartej w dużej mierze na innowacjach oraz specjalizacjach województwa warmińsko-mazurskiego;
- jakość życia – to wyzwanie wymagać będzie największych starań ze strony gmin WJM. Siła przyciągania dużych aglomeracji i innych dynamicznych ośrodków rozwoju uwidacznia trudności nie tylko z zachęceniem do imigracji z innych części Polski, ale również z zatrzymaniem młodych mieszkańców WJM, by chcieli realizować swoje własne cele rozwojowe w rodzinnych stronach. Jednocześnie podkreślenia wymaga różnorodność definicji jakości życia z punktu widzenia każdego człowieka. Oprócz perspektywicznej pracy, poczucia bezpieczeństwa, ważne są również inne czynniki, które wpisują się w ideę zrównoważonego rozwoju. Wysokiej jakości środowisko przyrodnicze zachęca do pobytu turystów i tworzy zarazem wyjątkowe warunki bytowania mieszkańców regionu.
- środowisko przyrodnicze – w Strategii traktowane jest z jednej strony jako ważne otoczenie wszelkich aktywności człowieka, ważne zarówno dla przedsiębiorców, turystów, jak i mieszkańców. Środowisko przyrodnicze jest podstawą rozwoju gmin, wymaga troski, ale również nowoczesnego podejścia pozwalającego zachować mądry balans między potrzebami rozwojowymi a ochroną przyrody.

Wzrost konkurencyjności obszaru WJM będzie odbywał się poprzez realizację czterech celów strategicznych. Ich wyróżnienie odpowiada filozofii podejścia do kwestii rozwiązywania problemów WJM.

Środowisko przyrodnicze jest najważniejszym zasobem społeczności WJM, dlatego też wszelkie podejmowane działania powinny prowadzić do utrzymania bardzo wysokich walorów przyrodniczych. Uchwalenie projektu planu pozwoli na zachowanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego, środowiska bioróżnorodnego.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY MIKOŁAJKI.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mikołajki, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

- wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ w § 7 pkt 7 ppkt 3 wprowadzono zapis, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z pewnym przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływ ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy

Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego. Ponadto zmiany jakości środowiska naturalnego oraz funkcjonowania obszarów chronionych wraz z ich najbliższym sąsiedztwem są rejestrowane podczas monitoringu terenów sieci Natura 2000 oraz monitoringu prowadzonego w ramach funkcjonowania Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez burmistrza wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w południowo-wschodniej części gminy Mikołajki i obejmuje tereny położone na Półwyspie Kusnort w obrębie geodezyjnym Tałty. Od strony wschodniej i południowej teren ogranicza jezioro Sniardwy, a od strony zachodniej jezioro Mikołajskie. Od strony północnej nie ma wyraźnych granic; jedynie część granicy terenu stanowi istniejąca droga gruntowa.

Teren objęty opracowaniem jest niezabudowany; jedynie w części wschodniej zlokalizowana jest stacja bazowa telefonii komórkowej.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły, w Obszarze Dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911).

Zachodnia część terenu objętego opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW20002526439 *Jezioro Mikołajskie i Beldany*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Wschodnia część terenu objętego opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW20002526473 *Pisa z jeziorem Sniardwy i Orzyszem do wpływu do jeziora Roś*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym zróżnicowaniem. Przeważająca część obszaru obejmuje tereny wykorzystywane rolniczo głównie jako łąki i pastwiska (użytki zielone), pomiędzy którymi przebiegają rowy melioracji szczegółowej. Ponadto występują lasy ochronne rosnące nad brzegami jezior pełniące funkcje wodochronne i krajobrazowe, enklawy zadrzewień śródpolnych oraz fragmenty pasów nadwodnych zadrzewień i zakrzewień, a także skupiska śródpolnych zakrzewień na nieużytkach i w obniżeniach terenu, niekiedy mocno podmokłych. Linia brzegowa jeziora Mikołajskiego i Śniardwy jest niemal całkowicie porośnięta pasami zadrzewień i zakrzewień, a także roślinności wodnej i wodolubnej.

Na terenie objętym opracowaniem występują m.in. następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciorka pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drzazga średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszczyk kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieńnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba

biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), wierzba pięciopęcikowa (*Salix pentandra*). Ponadto na terenie półwyspu Kusnort stwierdzono występowanie pierwiosnka lekarskiego objętego częściową ochroną gatunkową oraz sześć gatunków porostów: amyłka oliwkowa, misecznica zmienna, tarczownica bruzdkowana, mąkla tarniowa, złotorost postrzępiony, obrost gwiazdkowaty.

Zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WOPN.610.46.12.2018.KPA z dnia 31.10.2018 r. w granicach obszaru objętego projektem planu stwierdzono łącznie 37 gatunków ptaków należących do 6 rzędów. Spośród nich 7 gatunków znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Bielik, bąk, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, ortolan i żuraw wymienione są w Standardowym Formularzu Danych sporządzonym dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcz Piska PLB280008.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach obszaru objętego projektem planu w ramach monitoringu stwierdzono występowanie gatunków cennych przyrodniczo i rzadkich (lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych): orlik krzykliwy, bielik, gąsiorek, jarzębatka, żuraw, derkacz, kos, świerszczak, brzęczka, rokitniczka, trzcinniczek, trzcinia, pokłaskwa, cierniówka, piecuszek, piegża, wilga, słowik szary, pliszka żółta, srokosz, krętogłów, kszyszek, kapturka, zięba, śpiewak, zaganiacz, muchołówka szara. Z gatunków nielegowych, jednakże żerujących w granicach terenu objętego opracowaniem stwierdzono występowanie: rybołowa, łączaka, mewy małej, krakwy, krzyżówki, błotniaka stawowego, jerzyka, gęgawy, rybitwy rzecznej, rybitwy czarnej, śmieszki, kormorana. Ponadto na terenie półwyspu Kusnort stwierdzono bytowanie ssaków: sarny europejskiej, dzika europejskiego, jelenia szlachetnego, zająca szaraka; płazów: żaby trawnej, żaby moczarowej; ślimaków: ślimaka łąkowego i ślimaka winniczka.

Ponadto zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. w granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowana jest strefa ochronna bielika.

Z uwagi, że w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. wskazano, że informacje odnośnie lokalizacji stref ochrony nie powinny być udostępniane, bo rozpowszechnianie wiedzy na temat utworzonych stref mogłoby doprowadzić do niekontrolowanego przebywania w tych miejscach osób nieupoważnionych, na załączniku graficznym niniejszej prognozy nie zaznaczano zarówno stref ochrony jak i miejsc występowania zwierząt objętych ochroną gatunkową. Skutkiem udostępnienia informacji na załączniku graficznym do prognozy mogłoby być łamanie zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, a w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zagrożenia dla środowiska. Ponadto w ww. piśmie wskazano, że otrzymaną informację należy wykorzystywać z zachowaniem poufności.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcz Piska PLB280008. Ponadto w części wschodniej terenu znajduje się pomnik przyrody głaz narzutowy

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Według podziału na Regiony Klimatyczne Polski zaproponowanego przez E. Romera - gmina Węgorzewo należy do regionu pojeziernego. Teren gminy wyróżnia się niskim nasłonecznieniem, większym zachmurzeniem. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o najniższej (poza górami) średniej temperaturze roku – ok. 6 °C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu

to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest między innymi zabudowywanie i zainwestowanie terenów cennych przyrodniczo wzbogacających bioróżnorodność środowiska, będących siedliskami chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

Brak realizacji ustaleń projektu planu niekoniecznie oznacza pozostawienia dotychczasowych form zagospodarowania i odstąpienia od wprowadzania nowych inwestycji na tereny dotychczas niezabudowane, bo może dojść do sytuacji w których będą one zagospodarowywane na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu obszaru objętego projektem planu znajdują się jeziora Śniardwy i Mikołajskie oraz grunty rolne.

Zgodnie z informacjami WIOŚ w Olsztynie Jezioro Mikołajskie znajduje się w południowej części systemu Wielkich Jezior Mazurskich, na terenie gminy Mikołajki, w powiecie mrągowskim. Jezioro jest wydłużone, rynnowe, o urozmaiconej rzeźbie dna. Najgłębsze miejsce (25,9 m) znajduje się w części środkowej. Powierzchnia zwierciadła wody wynosi 497,9 ha. Zbiornik zasilany jest wodami jeziora Tałty od strony północnej i jeziora Beldany od południa. Odpływ wód następuje na południowy wschód, do jeziora Śniardwy. Południowa i środkowa część zbiornika znajduje się w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Jezioro wchodzi w skład obszaru Natura 2000 (PLB280008 Puszcza Piska). Zlewnia całkowita jeziora zajmuje obszar 1808,7 km² i charakteryzuje się wyraźną przewagą lasów oraz gruntów ornych. Znaczący udział w zlewni mają również tereny zurbanizowane. Znajdują się na jej obszarze główne ośrodki miejskie Krainy Wielkich Jezior Mazurskich: Giżycko, Ryn, Mikołajki, Ruciane-Nida. Powierzchnia zlewni bezpośredniej wynosi 11,1 km². Około 50% bezpośredniego otoczenia jeziora stanowią lasy. Do brzegu północno-wschodniego przylega zabudowa miejska Mikołajek. Jezioro jest intensywnie wykorzystywane do celów rekreacyjnych. Znajduje się na głównym szlaku Żeglugi Mazurskiej i jest atrakcyjne dla żeglarzy. Przy brzegach północnej części zlokalizowano 5 ośrodków wypoczynkowych. W mieście znajduje się kilka hoteli i liczne pensjonaty. Na uwagę zasługuje nowo wybudowany hotel na wodzie – nazywany „Hotelem Mikołajki na Ptasiej Wyspie”. Jest to duży, nowoczesny obiekt, z miejscami noclegowym, gastronomią, salą konferencyjną, basenem, z miejscami do cumowania łodzi. Ponadto w Mikołajkach znajduje się luksusowy „Hotel Gołębiowski”. Na terenie zalesionym, przy zachodnim brzegu jeziora znajdują się 2 pola namiotowe. Jezioro Mikołajskie jest bezpośrednim odbiornikiem ścieków oczyszczonych, odprowadzanych w ilości 4,4 m³/d z Ośrodka Wypoczynkowego „Leśna Polana” oraz 3,3m³/d ze Stacji Hydrobiologicznej Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego PAN w Mikołajkach (według informacji o korzystaniu ze środowiska za 2017 rok). Stacja Hydrobiologiczna odprowadza również z wody z chłodzenia urządzeń termalnych w ilości około 130 m³/d. Pośrednio, na jakość wody w zbiorniku mają wpływ oczyszczone ścieki miejskie z Mikołajek, odprowadzane do południowej zatoki jeziora Tałty, w ilości 1390m³/d (według informacji o korzystaniu ze środowiska za 2017 rok). W2017 roku

badania jakości wód prowadzono w ramach monitoringu diagnostycznego w reperowym punkcie pomiarowo-kontrolnym. Klasyfikacja Jeziora Mikołajskiego w oparciu o elementy biologiczne i fizykochemiczne wskazywała na potencjał ekologiczny umiarkowany (III klasa jakości wód). O ocenie decydowało niskie natlenienie hypolimnionu i mała przezroczystość wody. Stanu chemicznego jeziora w 2017 roku nie badano. Stan jednolitej części wód – Jezioro Mikołajskie – określono jako zły. Potencjał ekologiczny jeziora w latach 2010-2016 wahał się w granicach potencjału umiarkowanego i słabego. O klasyfikacji zbiornika decydował wówczas wskaźnik fitoplanktonowy PMPL. Ilość fosforu i azotu całkowitego utrzymywała się w granicach potencjału dobrego i poniżej dobrego.

Zgodnie z informacjami WIOŚ w Olsztynie Jezioro Śniardwy, największe jezioro Polski, położone jest w południowej części kompleksu Wielkich Jezior Mazurskich. Znajduje się na terenie dwóch gmin: Mikołajki (w powiecie mrągowskim) i Pisz (w powiecie piskim). Od zachodu łączy się z Jeziorem Mikołajskim i następnie całym ciągiem jezior rynnowych, biegnących od Rynu do Rucianego-Nidy. Do północno-wschodniej części, od strony jeziora Tyrkło, dopływa rzeka Orzysz. Ponadto akwen zasilany jest wodami jezior: Łuknajno, Warnołty i Tuchlin. Posiada dwa odpływy: Kanał Jegliński, odprowadzający wody do jeziora Roś oraz ciek Wyszka, płynący do jeziora Białoławki (w dalszym biegu również do jez. Roś). Śniardwy są rozległym jeziorem morenowym, niestratyfikowanym, łatwo ulegającym wpływom wiatru. Warstwy termiczne, jakie mogą utworzyć się w jeziorze w czasie upalnej, bezwietrznej pogody, są układem chwilowym, nietrwałym. Powierzchnia zwierciadła wody wynosi 11 340,4 ha, głębokość maksymalna – 23,4 m. Rzeźba dna jest bardzo urozmaicona (liczne zagłębienia, płycizny i głazy). Jezioro Śniardwy posiada cenne walory przyrodnicze. W zlewni całkowitej znajdują się trzy rezerваты przyrodnicze: „Jezioro Łuknajno”, „Jezioro Warnołty” i „Czapliniec”. Zbiornik znajduje się w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego i należy do obszaru Natura 2000 (PLB28008 Puszcza Piska). Zlewnia całkowita wynosi 2401,9 km², a bezpośrednia – 81,0 km². W południowej części zlewni całkowitej dominują kompleksy leśne Puszczy Piskiej, a w północnej obszary o charakterze rolniczym. Zlewnię bezpośrednią w około 60% zajmują lasy. Mniej jest użytków rolnych (około 30%). Znaczny udział w bezpośrednim otoczeniu zbiornika mają również mokradła. Przy brzegach zbiornika znajduje się 8 niewielkich miejscowości, w tym 2 nie posiadają kanalizacji (Łuknajno i Suchy Róg). Pozostałe są skanalizowane (Popielno, Nowe Guty, Niedźwiedzi Róg, Zdory, Karwik i częściowo Okartowo). Nad jeziorem znajdują się 3 ośrodki wypoczynkowe i 5 pól namiotowych. Ponadto, na północno-wschodnim brzegu, w Okartowie, znajduje się Stacja Ratownictwa Wodnego (WOPR). Zabudowa rekreacyjna koncentruje się w rejonie Guty, Zdory, Niedźwiedziego Rogu i Karwika. Przez jezioro przechodzi szlak żeglugi śródlądowej. Turystyka żeglarska jest znacznie ograniczona ze względu na silne falowanie jeziora oraz niebezpieczeństwo wpłynięcia na głazy. Jezioro nie posiada bezpośrednich punktowych źródeł zanieczyszczeń. Pośrednio, poprzez rów melioracyjny, odprowadza ścieki Stacja Badawcza Instytutu Rozrodu Zwierząt i Badania Żywności PAN w Popielnie. Według informacji zakładu z 2017 roku są to oczyszczone ścieki socjalno-bytowe, odprowadzane w ilości 51,6 m³/d w odległości 0,3 km od jeziora. Zakład prowadzi również niewielką gospodarkę hodowlaną. Jezioro w 2017 roku było badane w ramach monitoringu diagnostycznego. Klasyfikacja jeziora Śniardwy w oparciu o elementy biologiczne, fizykochemiczne i hydromorfologiczne wskazywała na dobry stan ekologiczny (II klasa jakości wód), z uwagi na fitoplankton. Stan chemiczny oceniono poniżej dobrego, ze względu na przekroczenia środowiskowych norm jakości dla difenyloterów bromowanych oraz rtęci i jej związków, badanych w rybach. Stan jednolitej części wód – jezioro Śniardwy – oceniono jako zły. Wcześniejsze badania jeziora Śniardwy, prowadzone w 2011 roku, również wskazywały na dobry stan ekologiczny zbiornika. W stosunku do wyników badań z 2011 roku zaobserwowano w jeziorze mniej nasilone zakwity i znaczne obniżenie ilości azotu całkowitego i fosforu całkowitego.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* teren objęty projektem planu położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008.

Na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego obowiązują ograniczenie zawarte w Rozporządzeniu nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r., a także ustalenia zawarte w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zatwierdzonego Uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Nadrzędnymi celami ochrony Parku są ochrona najcenniejszych fragmentów Pojezierza Mazurskiego ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe, jak też zachowanie i popularyzacja tych wartości w ramach zrównoważonego rozwoju dla zwiększenia atrakcyjności Parku i poprawy jakości życia jego mieszkańców. Strategiczne cele ochrony Parku obejmują:

- 1) Ochronę środowiska przyrodniczego, przez:
 - a) ochronę charakterystycznych i unikatowych cech naturalnych środowiska przyrodniczego z jego gatunkami roślin i zwierząt oraz ekosystemami wodnymi i lądowymi, leśnymi i nieleśnymi;
 - b) utrzymanie podstawowych procesów ekologicznych;
 - c) zachowanie różnorodności gatunkowej fauny i flory na ich naturalnych stanowiskach;
 - d) wdrażanie stosownych zapisów obowiązującej Krajowej Strategii Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej na lata 2007-2013; Karta Programu nr 30;
- 2) ochronę środowiska kulturowego, przez:
 - a) ochronę krajobrazu kulturowo-historycznego w oparciu o zabytki kultury materialnej;
 - b) kształtowanie harmonijnego wiejskiego krajobrazu obszaru Parku, przez zachowanie istniejącej tradycyjnej architektury mazurskiej, nawiązywanie do wzorów regionalnych przy tworzeniu nowej zabudowy oraz zachowanie historycznych układów w zagospodarowaniu przestrzennym wraz z ochroną alei przydrożnych i zadrzewień śródpolnych;
 - c) waloryzację i monitoring zespołów zabytkowych na terenie Parku;
 - d) rewaloryzację niw siedliskowych i zabudowy;
- 3) zrównoważony rozwój regionu, przez:
 - a) utrwalenie znaczenia Parku, jako terenu dla rozwoju turystyki krajoznawczej, turystyki wodnej i wypoczynku;
 - b) wspieranie inicjatyw i działań zmierzających do poprawy poziomu życia mieszkańców Parku;
 - c) zrównoważony rozwój gospodarczy, dopuszczający na terenie Parku rodzaje działalności wykorzystujących w sposób racjonalny zasoby przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe, uwzględniające wymogi ich ochrony;
 - d) wykorzystanie Parku, jako obiektu dla nauki i edukacji przyrodniczej
- 4) zachowanie krajobrazu, przez:
 - a) ochronę wartości krajobrazu polodowcowego charakterystycznego dla Pojezierza Mazurskiego, zwłaszcza poprzez ochronę rzeźby terenu, głazów i głazowisk, naturalnych układów hydrologicznych;
 - b) utrzymanie wyjątkowych walorów krajobrazowych związanych z historycznymi i kulturowymi układami przestrzennymi, urbanistycznymi i architektonicznymi, ukształtowanymi na przełomie XIX i XX w., dotyczących zwartych układów osadniczych i budownictwa kolonijnego.

Zgodnie z Rozporządzeniem Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego w Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowiska, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- 5) wykonywania prac ziemnych trawle zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową,
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych,
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych,
- 13) Używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

W Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zatwierdzonym Uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego dokonano identyfikacji oraz określenia sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych Parku, a także obszarów Natura 2000 i ich skutków. Wykaz zidentyfikowanych zagrożeń jest wynikiem prowadzonej w Parku systematycznej analizy skuteczności istniejących form ochrony i realizowanych zabiegów ochronnych na tle aktywności gospodarczej. W poniżej tabeli przedstawiono wykaz zagrożeń, ich skutki oraz przedstawiono sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków.

Tabela. Zagrożenia Parku, ich skutki oraz sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków.

Zagrożenie	Skutki	Sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków
Zabudowa - Lokalizacja zabudowy letniskowej i pól namiotowych w bezpośrednim sąsiedztwie strefy brzegowej jezior, samowola budowlana.	Niszczenie stromych stoków rynien jeziornych, ich walorów morfologicznych i krajobrazowych, prowadzi do uruchamiania procesów erozji, a w przypadkach skrajnych -ruchów masowych, niszczenie trzcinowisk i pasów roślinności przybrzeżnej.	Zakaz zabudowy strefy do 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej i gospodarce wodnej lub rybackiej, zaopiniowanych pozytywnie przez dyrektora Parku, a w przypadkach kolizji z korytarzami ekologicznymi - szlakami migracji zwierząt i ich dostępem do wód, ograniczenie ich do dalszej odległości od brzegów wód. Niezabudowywanie budowlami betonowymi i kamiennymi schodami i innymi sztucznymi umocnieniami skarp jeziornych i rzecznych, z wyjątkiem drewnianych

		umocnień i zejść na wysokości ośrodków turystyki wodnej lub wyznaczonych pól namiotowych i biwakowych. Ochrona brzegów jezior i rzek poprzez niewznoszenie trwałych obiektów małej architektury oraz budowy ogrodzeń na skarpach jeziornych i rzecznych.
Presja turystyczna: Dewastacja roślinności brzegowej jezior, rzek, zatrzymywanie pojazdów i biwakowanie w miejscach nieoznaczonych.	Niszczenie strefy buforowej wód powierzchniowych, płoszenie zwierząt, likwidacja gniazd ptaków, niszczenie miejsc lęgowych innych zwierząt, zanieczyszczenie strefy brzegowej wód powierzchniowych, presja na szlaki przebiegające przez lasy – zaśmiecanie i zdeptywanie.	W celu ochrony ptactwa wodnego i innych grup zwierząt oraz roślinności, brak możliwości pływania turystycznego łodziami motorowymi po terenach wrażliwych przyrodniczo tzn. zatoki, starorzeczka, przesmyki między wyspami. Tereny te zostaną oznakowane zakazem wpływania – zielony okrągły znak z poprzecznym białym pasem. Nie wycinanie i nie niszczenie zadrzewień i zakrzewień oraz roślinności zielnej w strefie brzegowej wód powierzchniowych. Dopuszcza się budowę pomostów drewnianych i pontonowych oraz drewnianych umocnień brzegu na wysokości ośrodków turystyki wodnej, pól namiotowych i biwakowych oraz wyznaczonych miejsc wodowania i odbioru kajaków. Propaguje się turystykę zrównoważoną, która podtrzymuje ekologiczną, społeczną i ekonomiczną integralność terenów, a także zachowuje dla przyszłych pokoleń, w jak najmniej zmienionym stanie zasoby naturalne i kulturowe tych obszarów, umieszcza się tablice informacyjne w miejscach wrażliwych przyrodniczo. Inicjuje i prowadzi się współpracę w zakresie edukacji ekologicznej z firmami zajmującymi się wynajmem sprzętu pływającego na terenie Parku m. in. prowadzenie szkoleń dla przewodników turystyki kajakowej w MPK z zakresu ochrony przyrody.
Dewastacja lasów związana z ruchem pojazdami silnikowymi, quadami i motorowerami; parkowanie w miejscach nieprzeznaczonych na te cele.	Płoszenie zwierząt, niszczenie ściółki, rozjeżdżanie szlaków, niszczenie upraw, kolizje pojazdów z turystami i zwierzętami, zwiększenie zagrożenia pożarowego.	1. Przegląd i uzupełnienie oznakowania leśnych dróg publicznych oraz dróg leśnych dopuszczający ruch po tych drogach. Ograniczenia nie dotyczą inwalidów poruszających się pojazdami przystosowanymi do ich potrzeb. 2. Systematyczna kontrola postoju pojazdów 3. Oznakowanie miejsc postoju 4. Egzekwowanie zakazów wynikających z ustawy o lasach (art. 29)
Sztuczne oświetlenie - czynnik podstawowy.	Wabienie i ginięcie nocnych motyli (zwłaszcza ciem i zawisaków). Zakłócenie dobowych migracji ptaków. Inne grupy zwierząt np. ssaki reagują różnie – roślinożerne przyzwyczajają się, natomiast drapieżne wycofują.	Ograniczanie zabudowy korytarzy będących trasami migracji zwierząt. Tworzenie pasów zadrzewień między jednostkami osadniczymi a terenami otwartymi i leśnymi.
Hałas - czynnik podstawowy	Płoszenie ssaków i ptaków, zwłaszcza przy hałasie gwałtownym i permanentnym, stres u ssaków i rozbijanie ich populacji na izolowane grupy. Do hałasu długotrwałego, ale jednostajnego (szosa) mogą się przyzwyczaić ssaki roślinożerne, a nawet drapieżne jak np. wilki.	Wnioskowanie do właściwych zarządców w celu ograniczenia, w miarę możliwości ruchu ciężkiego transportu na drogach biegnących przez teren Parku, eliminacji skuterów wodnych i motorówek z niezełownych wód Parku, tworzenia wzdłuż dróg i od strony wsi pasów zieleni spełniających rolę barier akustycznych; ograniczanie czasowe i miejscowe zakazy organizowania imprez z użyciem petard, sztucznych ogni i nagłośnienia w godzinach nocnych.
Presja mechaniczna - czynnik podstawowy.	Wydeptywanie roślin i ich wrywanie oraz żłobienie kolein w gruncie, co na skłonach daje skutek w postaci erozji. Zabijanie pod kołami płazów, gadów, niektórych owadów oraz w mniejszej skali innych grup zwierząt. Wstrząsy mechaniczne przy wodach powierzchniowych powodują płoszenie ryb (ważne w okresie tarła). Mechaniczne zaśmiecanie terenu jest nie tylko groźne dla przyrody (kaleczenie się zwierząt), ale daje też ujemne odczucia estetyczne.	Tworzenie dla zwierząt bezkolizyjnych przejść przez drogi, ograniczenie prędkości na odcinkach dróg w miejscach tras migracji zwierząt, ograniczenie prac gospodarczych i ochronnych w lasach przy użyciu ciężkiego sprzętu na terenach występowania cennych przyrodniczo siedlisk i gatunków rzadkich.
Zaśmiecenie terenu Parku i wylewanie ścieków bytowych oraz opróżnianie toalet chemicznych z jednostek pływających (m.in. wzdłuż przecinających go tras komunikacyjnych; wodnych,	1. Obniżenie walorów estetycznych terenu, 2. Przenoszenie nasion roślin i tworzenie skupisk roślin ruderalnych i synantropijnych w obrębie roślinności naturalnej, 3. Eutrofizacja i zatrucie chemiczne jezior i rzek, 4. Lokalne zatrucie wód gruntowych.	1. Likwidacja i rekultywacja nielegalnych wysypisk śmieci. 2. Zapobieganie dalszemu zaśmiecaniu terenu przez uwzględnienie tego problemu w planach gospodarki odpadami. 3. Wprowadzenie oznakowania zakazu wyrzucania śmieci.

pieszych i rowerowych szlaków turystycznych).		4. Wprowadzenie odpowiedniej ilości koszy i organizacja sprawnego systemu odbioru odpadów z biwakowisk, miejsc cumowania, szlaków pieszych i rowerowych itp. 5. Wprowadzenie zakazu stosowania ścieków bytowych do nawożenia pól. 6. Zwiększenie nadzoru i kontroli przez władających nieruchomościami i ich współpraca z organami ścigania. 7. Zorganizowanie odbioru ścieków z toalet chemicznych jednostek pływających. 1-7 – zadania należące do: samorządów gminnych, powiatowych, wojewódzkich w porozumieniu z Nadleśnictwem Strzałowo, Spychowo, Maskulińskie, Pisz i Dyrekcją Parku; zarządcy dróg (GDDKiA, WZDP, PZDP); właściciele i użytkownicy terenów. 8. Edukacja ekologiczna mieszkańców i turystów – zadania należące do Dyrekcji Parku, Nadleśnictw: Maskulińskie, Pisz, Strzałowo, Spychowo, szkół, lokalnych organizacji pozarządowych, lokalnych mediów, Fundacji Ochrony Wielkich Jezior Mazurskich.
Pożary - czynnik podstawowy.	Możliwość zniszczenia całych ekosystemów zwłaszcza takich jak torfowisko, ciepłolubna łąka, czy las iglasty. Zwłaszcza nieodwracalne w skutkach jest spalanie złoża torfowego.	Zakaz wstępu w okresach suszy na wybrane tereny Parku szczególnie narażone na pożary (wprowadzony przez Lasy Państwowe).
Sztuczne zmiany stosunków wodnych - czynnik złożony.	Spadek liczebności zwierząt związanych ze środowiskami podmokłymi jak np. płazów, ptaków wodno-błotnych oraz niektórych drapieżników (orlik krzykliwy). Niszczenie torfowisk wysokich i przejściowych oraz wkraczanie zadrzewień na osuszone torfowiska niskie, co wiąże się z ustępowaniem np. storczyków i innych roślin (rzadkich lub chronionych).	Przywracanie wyższych poziomów wód powierzchniowych oraz w gruncie poprzez tzw. małą i średnią retencję, zwłaszcza na obszarach leśnych i w dorzeczu Krutyni; utrzymywanie wysokich stanów wód w systemie Wielkich Jezior Mazurskich i w dolnym biegu rzeki Krutyni; dbałość o systemy melioracyjne.
Chemizacja środowiska przyrodniczego - czynnik podstawowy: - środki chemiczne z takich źródeł jak: rolnictwo, budownictwo, przemysł poza Parkiem, gospodarka leśna oraz samochody: - zanieczyszczenia: SO _x , CO ₂ , metale ciężkie Pb, Cd, Cu, Ni, Zn, tlenki azotu, fosforu i potasu.	Obecnie najistotniejszy czynnik degradujący – powodujący przeważnie nieodwracalne zmiany ilościowe i jakościowe w ekosystemach: - wyniszczanie owadów i ptaków (zwłaszcza drapieżników) a także masowe giniecie nietoperzy, płazów i bezkręgowców wodnych (jak np. skorupiaki i małże), zanikanie niektórych efektywnych roślin na łąkach (storczyki, pełnik, mieczyk), osłabianie drzewostanów iglastych i przyspieszanie procesu ich obumierania. Metale ciężkie mają ponadto niekorzystny wpływ na mieszkańców Parku. Zanieczyszczenia atmosferyczne nie są znaczące na terenie Parku. Uciążliwością jest punktowe spalanie opakowań z tworzyw sztucznych.	Stosowanie środków chemicznych dozwolonych zgodnie z obowiązującym prawem; popieranie i popularyzacja prowadzenia gospodarki rolnej w ramach programów rolno-środowiskowych i gospodarstw ekologicznych; ograniczenie nawożenia pól gnojowicą, zwłaszcza na przedwiośniu i wczesną wiosną oraz w 100 m strefie od brzegów wód rzek i jezior i 25-30 m od śródpolnych zbiorników wodnych i rozlewisk; ograniczenie ruchu pojazdów z silnikami spalinowymi na lokalnych drogach biegnących przez tereny leśne. Egzekwowanie zakazów wynikających z ustawy o odpadach (art. 71), w tym przekształcanie odpadów poza spalarniami i współspalarniami (zakaz palenia opakowań z tworzyw sztucznych w piecach grzewczych i ogniskach).
Promieniotwórcze skażenie terenu (Cez 137) - czynnik podstawowy.	Nowy czynnik wpływający na rośliny (wybijałość liści i zdeformowanie owoców, nasion i części podziemnych) oraz na zwierzęta, – co daje przykładowo takie efekty jak mutacje i masowe pojawianie się niektórych grup owadów i zanik innych, obniżenie liczebności ptaków poprzez dużą śmiertelność wśród piskląt. Problem ten dotyczy zwłaszcza gatunków, które związane są z brzegami wód (np. zimorodek), gdzie koncentracja cezu 137 jest największa.	Sytuacja z serii katastrof z ograniczoną możliwością zapobiegania skutkom.
Eksploracja gatunków (wybiórca) - czynnik złożony.	Ograniczenie liczebności lub wyniszczanie niektórych populacji zwierząt i roślin na skutek: kłusownictwa, zbiorów do zielnika, czy masowych zbiorów płodów runa leśnego.	Tworzenie list gatunków wymagających priorytetowych działań ochronnych i najbardziej narażonych na ustępowanie i giniecie oraz niezwłoczne wdrażanie tych działań.
Rozwój zabudowy i sieci dróg (rozwój infrastruktury zwłaszcza w zlewni jezior i rzek) - czynnik złożony.	Obok chemizacji i odwodnień najważniejszy czynnik degradujący przyrodę, odznaczający się dużą siłą destrukcyjnego oddziaływania i złożonością, będący głównym czynnikiem degradującym krajobraz (niszczenie otwartych przestrzeni poprzez ich zabudowę – potencjał dla dzikiej przyrody). Skutki to – obniżanie się liczebności populacji zwierząt antropofobowych (np. duże drapieżniki) i	Ograniczenie nowego budownictwa do zwartej zabudowy istniejących jednostek osadniczych w Parku i jego otulinie; utwardzanie dróg gruntowych biegnących przez tereny leśne w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatów wyłącznie z zastosowaniem materiałów naturalnego pochodzenia, np. kamień, żwir; niedopuszczenie budowy nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych i

	większości zwierząt dziko żyjących (zwiększenie się liczebności populacji niektórych zwierząt związanych z człowiekiem – szpak, jaskółka oknówka, synogarlica turecka). Izolowanie populacji (efekt wysp), niszczenie naturalnej szaty roślinnej i wprowadzenie świadome oraz zawlekane przypadkowe obcych gatunków roślin. Wraz z omówionym czynnikiem pojawia się, jako pochodna większość pozostałych, które często równocześnie nakładają się na siebie, co zwielaokrotnia skutki degradacji.	stopniowa zamiana dotychczasowych linii napowietrznych na kablowe podziemne. Ograniczenie lokalizacji wież telefonii komórkowej na terenie Parku do miejsc o funkcji przemysłowej oraz niedopuszczenie budowy elektrowni wiatrowych na terenie Parku i jego otuliny, ze względu na degradację walorów krajobrazowych oraz zagrożenia dla zdrowia ludzkiego oraz w celu ochrony ptactwa i nietoperzy. Ograniczenie budowy na terenie Parku i w jego otulinie betonowych ogrodzeń oraz niedopuszczenie budowy w krajobrazie polnym, poza jednostkami osadniczymi ogrodzeń o trwałych fundamentach i trwałych bram.
Wybrane elementy gospodarki rybackiej - czynnik złożony, wywołujący skutki względnie trwałe.	Zmiany w proporcjach składów gatunkowych i liczebności populacji ryb w stosunku do zależności w naturalnych ekosystemach bez ingerencji człowieka. Ingerencja w ekosystemy wodne w okresach i miejscach wrażliwych dla ryb oraz innych grup zwierząt, zwłaszcza ptaków – odłowy kłusownicze na tarliskach w okresie tarła. Zagrożenie innym zwierzętom jak żółwie błotne, wydry, bobry poprzez możliwość zaplątania się w sieci. Niszczenie łąk ramienicowych w przypadku stosowania sprzętu ciągnionego. Nadmierna liczebność populacji kormorana powodująca zanieczyszczenie wód, spadek liczebności populacji ryb i obumieranie drzew.	Wyznaczenie terenów tarliskowych; połowy w okresie tarła w oparciu o pozwolenia marszałka Województwa zaopiniowane przez dyrektora Parku. Przy stosowaniu sprzętu ciągnionego nie można niszczyć tarlisk i łąk ramienicowych. Brak możliwości używania agregatów prądotwórczych. Brak możliwości użytkowania rybackiego jezior dystroficznych i rzek włosienniczynowych ze względu na ich wrażliwość przyrodniczą. Kontrola liczebności kormoranów w rozpoznanych koloniach lęgowych i żerowiskowych.
Eksploracja kopalin (żwirowanie, kreda jeziorna) - czynnik złożony, wywołujący skutki względnie trwałe.	Na terenie Parku w związku z jego utworzeniem czynnik zanikający, niemniej zostawiający trwały ślad w krajobrazie, jednakże jego wpływ na środowisko przyrodnicze, przy niewielkiej eksploatacji na potrzeby lokalne nie jest duży, może jedynie zachwiać np. proporcje gatunkowe (zwiększenie liczebności jaszczurek) lub pojawienie się nowych gatunków (jaskółka brzegówka) lub roślin piaskowych. W przypadku eksploatacji kredy jeziornej pojawienie się ptaków wodno-błotnych na stawach poeksploatacyjnych i niektórych roślin wodnych.	Ograniczenie eksploatacji kopalin na terenie Parku; w przypadku już istniejących żwirowni, w zależności od miejsca i zniekształcenia rzeźby terenu, należy je zrehabilitować lub pozostawić do naturalnej sukcesji roślinnej; w wyjątkowych przypadkach mogą one służyć do celów edukacyjnych z zakresu nauk przyrodniczych, jako stanowiska dokumentacyjne.

Zgodnie z Planem Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach Parku prace związane z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu obejmują między innymi.:

- 1) w zakresie gospodarki leśnej i ochrony lasu:
 - a) powszechną ochronę lasów i bioróżnorodności w lasach,
 - b) trwałość utrzymania lasów,
 - c) ciągłość i zrównoważone wykorzystanie wszystkich funkcji lasów,
 - d) powiększenie zasobów leśnych,
 - e) kształtowanie retencji wodnej i gospodarkę wodą, poprzez: zakaz likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych, realizacja projektów ochrony i regeneracji ekosystemów mokradłowych,
 - f) ochronę różnorodności biologicznej poprzez: pozostawianie i kształtowanie zbiorowisk ekotonowych (okrajkowych), zachowanie łąk śródleśnych,
- 2) w zakresie rolnictwa:
 - a) w strefach waloryzacyjnych „I” (Pierwszych) i „0” (Zerowych) zaleca się na gruntach rolnych wprowadzenie programów rolno-środowiskowych,
 - b) należy przestrzegać zasad nawożenia gleb gnojowicą zgodnie z ustawą z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz.1033),
 - c) nie można realizować obiektów inwentarskich opartych o gnojowicowy system chowu zwierząt,
 - d) kompostowanie obornika lub innych nawozów organicznych musi być zabezpieczone przed negatywnym wpływem warunków atmosferycznych oraz przesiąkaniem do wód podskórnych,

- e) nie wolno wprowadzać organizmów modyfikowanych genetycznie do upraw i hodowli,
 - f) ze względu na zachowanie bioróżnorodności należy wytypować i chronić tzw. autochtoniczne drzewa nasienne (ADN), co do których istnieje pewność lub duże prawdopodobieństwo, że ich stanowiska nie są pochodzenia synantropijnego i stanowią pozostałość autochtonicznej flory; drzewa te mogą rosnąć zarówno na terenach rolnych, jak i przy granicy lasu, i nie muszą odznaczać się cechami technicznymi, przyjętymi według kryteriów dla drzew nasiennych w lasach państwowych; dotyczy to np.: *Pinus sylvestris* var. *turfosa*, *Picea* (odmiana bałtycka), *Ulmus campestris* var. *tuberosa*, *Cerasus avium*, *Tilia cordata*, *Taxus baccata*;
- 3) w zakresie gospodarki wodnej:
- a) należy chronić zbiorniki astatyczne, zwłaszcza śródpolne i śródleśne wraz z ich otoczeniem, z uwagi na unikatową i reliktową faunę bezkręgowców oraz oryginalne zbiorowiska roślinne
 - b) prowadząc melioracje nie można:
 - powodować trwałych zmian krajobrazu, m.in. przez niwelację zagłębień terenowych, ani przez ich osuszanie,
 - destabilizować poziom lustra wody w zagłębieniach w sposób nie gwarantujący napełnienia w latach średnich,
 - karczować bez uzasadnionej potrzeby drzew i krzewów na trasach urządzeń melioracyjnych,
 - likwidować potorfii i zakrzaczeń na terenach zdewastowanych,
 - likwidować zadrzewień na użytkach zielonych,
 - likwidować biotopów bagiennych,
 - obniżać poziom wody w jeziorach,
 - niszczyć źródłisk i ich najbliższego rejonu,
 - zmieniać poziomy wód gruntowych na terenie Parku bez opinii dyrektora Parku,
 - meliorować gleb organicznych użytków zielonych bez zapewnienia nawodnień efektywnych;
 - c) pozostawiać w stanie istniejącym wszystkie kotliny bezodpływowe, zagłębienia terenowe, wykorzystując je na przepływowe odbiorniki wód drenarskich lub na zbiorniki buforowe na ciekach, które będą pełniły rolę biofiltrów lub bioakumulatorów.
- 4) w zakresie ochrony powierzchni ziemi i jej struktur geomorfologicznych oraz gleb:
- a) nie dokonywać zmian ukształtowania rzeźby terenu za wyjątkiem zmian niezbędnych dla realizacji celów Parku lub zadań związanych z uznanymi jego funkcjami,
 - b) nie prowadzić eksploatacji żwiru, piasku lub czarnoziem i innych kopalin na skalę przemysłową, w tym eksploatacji gładów narzutowych i ich wywożenia; istniejące miejsca poboru żwiru, piasku lub czarnoziem powinny zostać zamknięte i zrehabilitowane po zakończeniu eksploatacji,
 - c) nie prowadzić działalności gospodarczej i budownictwa na stromych zboczach wzgórz, powodujących erozję gleb,
 - d) nie prowadzić działalności gospodarczej i budownictwa na terenach źródłiskowych oraz w ich sąsiedztwie,
 - e) nie prowadzić działalności gospodarczej i budownictwa na skarpach przyjeziornych i przyrzecznych, poza wyznaczonymi miejscami w ramach obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 5) w zakresie walorów krajobrazowych i wartości kulturowych:
- a) zadrzewienia i zakrzewienia; z racji spełnianej przez te dwa rodzaje zieleni istotnej roli ekologicznej i estetycznej, zwłaszcza na terenach otwartych i użytkowanych rolniczo, wskazuje się na konieczność ich szczególnej ochrony i kultywacji. Wycinka zadrzewień i zakrzewień na terenie Parku i otuliny powinna być opiniowana przez dyrektora Parku. W miejscach uzasadnionych względami krajobrazowymi i przyrodniczymi, należy wprowadzać nowe zadrzewienia i zakrzewienia, np. wzdłuż dróg, na miedzach, wzdłuż naturalnych cieków wodnych,

- b) w miarę istniejących możliwości winny być odnawiane dawne remizy i enklawy śródpolne oraz aleje przydrożne.

Zgodnie z Planem Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach Parku wyznaczono strefy przyrodniczo-krajobrazowe (Wg Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego w Olsztynie) i określono dla nich ustalenia szczegółowe. Południowa i wschodnia część terenu objętego projektem planu położona jest w zasięgu strefy OR11, natomiast pozostała część terenu w strefie IE7.

Strefa „0” Zerowa obejmuje istniejące rezerваты przyrody i obszary przyległe wg istniejącej mapy; w strefach „0” (Zerowych) niedopuszczalne jest wznoszenie nowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów służących bezpośrednio ochronie przyrody; zabiegi ochronne w rezerwatach prowadzone zgodnie z planem ochrony rezerwatu lub zadaniami ochronnymi ustalonymi przez RDOS w porozumieniu z Nadleśnictwem, poza rezerwatami – zgodnie z planami urządzenia lasu.

Strefa OR11 „Półwysep Kusnort i Zatoka Łuknańska” (gm. Mikołajki) – obszary Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, bardzo cenne ekosystemy leśne, łęgowe i olsy, oraz wodno-błotne, biotopy ptaków drapieżnych i wodno-błotnych, w tym bielika i hełmiatki, ważne tarlisko ryb.

Strefa „IE” Pierwsza, Ekologiczna obejmuje dużą część obszarów leśnych Parku, niektóre cenne przyrodniczo tereny rolnicze wraz z ich terenami zabudowanymi oraz cenniejsze tereny wodne; obszary tej strefy odgrywają bardzo ważną rolę w równowadze ekologicznej Parku, stanowiąc ostoję wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt; w strefie IE nie dopuszcza się wyznaczania nowych siedlisk budowlanych; gospodarka leśna prowadzona zgodnie z zapisami w planach urządzenia lasu.

Strefa IE7 „Niwa Polna Woźnic i Dybowa” (gm. Mikołajki) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, cenne wartości przyrodnicze, ekosystemy łąk z czajką, bekasem i derkaczem, strefa ochronna dla stref OR1 i OR11.

W granicach ww. stref wprowadzono następujące ustalenia:

- 1) strefa OR11 „Półwysep Kusnort i Zatoka Łuknańska”:
 - funkcje naukowe i dydaktyczne,
 - ze względu na miejsca gniazdowania i żerowania ptaków drapieżnych dostępność turystyczna ograniczona,
 - racjonalna gospodarka rybacka dopuszczalna dla użytkownika rybackiego, z uwzględnieniem swobodnej migracji ryb oraz faktu występowania chronionych gatunków ptaków,
 - zachowanie krajobrazu naturalnego,
 - nie lokalizowanie obiektów kubaturowych.
- 2) strefa IE7 „Niwa Polna Woźnic i Dybowa”:
 - stosowanie programów rolno-środowiskowych na gruntach rolnych z preferencją utrzymania trwałych użytków zielonych,
 - wprowadzanie zadrzewień śródpolnych.

W granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008 obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25 poz. 133 ze zm.). Ponadto w odniesieniu do ww. obszaru Natura 2000 zastosowanie mają ograniczenia zawarte w art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Obszar posiada również opracowane w ramach programu pilotażowego Program zarządzania ochroną oraz Plan ochrony obszaru Natura 2000 PLB 280008 (PL/IB/2001/EN/02).

Obszar specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008 jest ostoją ptasią o randze europejskiej E23 i obejmuje największy na Mazurach kompleks leśny Puszczy Piskiej oraz powiązane z puszczą tereny nieleśne, w tym liczne jeziora. Według regionalizacji fizyczno-geograficznej Kondrackiego, OSOP Puszcza Piska obejmuje południową część Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, zachodnią i południową część Pojezierza Mrągowskiego, centralną część Równiny Mazurskiej oraz północne krańce Równiny Kurpiowskiej. Według regionalizacji geobotanicznej J.M. Matuszkiewicza, OSOP obejmuje fragmenty okręgów Mrągowsko-Giżyckiego, Mikołajskiego i Puszczy Piskiej Podkrainy Zachodniomazurskiej oraz północne krańce Okręgu Zielonej Puszczy Kurpiowskiej Podkrainy Kurpiowskiej.

W granicach Ostoi występuje co najmniej 37 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 12 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są gatunki ptaków wymienione w Załączniku 2 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków, które spełniają kryteria określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, oraz ich naturalne siedliska. Zgodnie z informacjami wymienionymi w Planie zadań ochronnych dla w/w obszaru przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są: bąk *Botaurus stellaris* (1,1 - 1,9% populacji krajowej), bączek *Ixobrychus minutus* (1,4-2,1%), bocian czarny *Ciconia nigra* (0,8- 1,4% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-1,0% wg Raportu dla KE z 2012), trzmiełojad *Pernis apivorus* (1,4-3,3%), kania czarna *Milvus migrans* (1,2-4,4%), kania ruda *Milvus milvus* (0,7-1,5% wg Atlasu, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-1,0% wg Raportu dla KE z 2012), bielik *Haliaeetus albicilla* (1,9-2,8%), błotniak stawowy *Circus aeruginosus* (1,0-1,3%), orlik krzykliwy *Aquila pomarina* (2,4-3,9%), rybołów *Pandion haliaeetus* (12,9-21,7%), kropiatka *Porzana porzana* (1,1-2,4%), zielonka *Porzana parva* (3,9-8,3%), derkacz *Crex crex* (0,9-1,7% wg Atlasu, 1,3-2,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,7-1,4% wg Raportu dla KE z 2012), żuraw *Grus grus* (3,3-4,3%), puchacz *Bubo bubo* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. do niedawna 1,5-2,8%, wg inwentaryzacji z 2012 r. populacja w OSOP może być w zaniku), włochatka *Aegolius funereus* (5,0-16,0%), lelek *Caprimulgus europaeus* (5,8-11,3%), zimorodek *Alcedo atthis* (0,5-1,6%), dzięcioł czarny *Dryocopus martius* (1,3-2,0%), lerka *Lullula arborea* (1,0-2,0% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-0,6% wg Raportu dla KE z 2012), jarzębatka *Sylvia nisora* (0,5-1,5% wg Atlasu, 0,5-1,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2012), muchołówka mała *Ficedula parva* (2,5-5,6%), cietrzew *Tetrao tetrix* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. ok. 10% krajowej populacji, obecnie nie wiadomo – raporty dla KE podają stare dane), gągoł *Bucephala clangula* (10,0-16,7%), siniak *Columba oenas* (1,0-2,1%), perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* (3,6-7,3%), kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* 2,7 – 3,5%), samotnik *Tringa ochropus* (1,0-4,0%), łabędź niemy *Cygnus olor* (1,7-2,5%), cyraneczka *Anas crecca* (1,5-2,7%), hełmiatka *Netta rufina* (10,0-26,7%), nurogęś *Mergus merganser* (4,0-5,6%), kobuz *Falco subbuteo* (0,8-1,7% wg Atlasu, Raportu dla KE z 2008 i Raportu dla KE z 2012), trzcinia *Acrocephalus arundinaceus* (1,2-3,5% wg Atlasu i Raportu dla KE z 2008, 0,8-1,9% wg Raportu dla KE z 2012).

Poza ww. w OSOP występują następujące gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, których populacje stanowią według obecnego stanu wiedzy, mniej niż 1% populacji krajowych: bocian biały *Ciconia ciconia*, błotniak łąkowy *Circus pygargus*, jarząbek *Bonasa bonasia*, rybitwa rzeczna *Sterna hirundo*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, sóweczka *Glaucidium passerinum*, dzięcioł zielonosiwy *Picus canus*, dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, dzięcioł białogrzbiety *Dendrocopos leucotos*, świergotek polny *Anthus campestris*, muchołówka białoszyja *Ficedula albicollis*, gąsiorek *Lanius collurio*, ortolan *Emberiza hortulana*.

Większość ptaków i ich siedlisk stanowiących przedmiot ochrony obszaru Puszcza Piska związana jest ze środowiskiem wodnym tj.: z jeziorami, stawami, mokradłami, trzcinowiskami, gdzie żerują, gniazdują i mają swoje miejsca lęgowe (Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, Bąk *Botaurus stellaris*, Bączek *Ixobrychus minutus*, Łabędź niemy *Cygnus olor*, Cyraneczka *Anas crecca*, Hełmiatka *Netta rufina*, Gągoł *Bucephala clangula*, Nurogęś *Mergus merganser*, Kropiatka *Porzana porzana*, Zielonka *Porzana parva*, Derkacz *Crex crex*, Żuraw *Grus grus*, Samotnik *Tringa ochropus*, Zimorodek *Alcedo atthis*, Trzcinia *Acrocephalus arundinaceus*, Kormoran *Phalacrocorax carbo*).

Znaczącą ilość stanowią również ptaki szponiaste gniazdujące zazwyczaj na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiące się drobnymi ssakami, ptakami, rybami, płazami, padliną (Trzmiełojad *Pernis apivorus*, Kania czarna *Milvus migrans*, Kania ruda *Milvus milvus*, Bielik *Haliaeetus albicilla*, Błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, Orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, Rybołów *Pandion haliaeetus*, Kobuz *Falco subbuteo*).

W granicach ostoi stwierdzono również występowanie gatunków ptaków związanych bezpośrednio z lasami (*Siniak Columba oenas*, Puchacz *Bubo bubo*, Włochatka *Aegolius funereus*, Lelek *Caprimulgus europaeus*, Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, Lerka *Lullula arborea*, Muchołówka mała *Ficedula parva*).

Wśród negatywnych zagrożeń, presji i działań mających wpływ na obszar natura 2000 wymienione są: intensyfikacja rolnictwa, inne rodzaje praktyk leśnych, zabudowa rozproszona, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, inne kompleksy sportowe i rekreacyjne, rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem, inne zanieczyszczenie wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, międzygatunkowe interakcje wśród zwierząt, w tym konkurencja i drapieżnictwo.

Wśród celów działań ochronnych dla obszaru wymieniono m.in.

- utrzymanie korzystnego stanu populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zabudowy brzegów jezior i niszczenia trzcinowisk,
- uzyskanie trendu wzrostowego populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym rębni zupełnych w podmokłych lasach,
- uzupełnienie stanu wiedzy o populacji i jej zagrożeniach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym degradacji siedlisk i odstrzałów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym eksploatacji drzewostanów nad wodami,
- uzupełnienie stanu wiedzy o obecności gatunku na rzekach OSOP,
- zahamowanie niekorzystnych trendów w populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym stopniowa przebudowa drzewostanów na siedliskach łąkowych i ochrona żerowisk,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczniejsza ochrona miejsc gniazdowania, redukcja antropopresji nad wodami i ochrona urozmaiconego krajobrazu,
- ograniczenie zagrożeń, w tym niszczenia trzcinowisk i rozpraszania zabudowy,
- ochrona żerowisk i miejsc dogodnych do gniazdowania,
- ograniczenie zagrożeń, w tym przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy i intensyfikacji rolnictwa,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiany metod gospodarowania użytkami zielonymi oraz aktywne przeciwdziałanie degradacji użytków zielonych na glebach hydrogenicznych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiana metod użytkowania olsów i łęgów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym utrzymanie powierzchni starodrzewi oraz puli drzew dziuplastych, umierających i martwych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczna ochrona miejsc gniazdowania, utrzymanie ważnych dla gatunku starodrzewi iglastych i zapewnienie udziału świerka w drzewostanach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie rębni zupełnych jako ważnych elementów gospodarki na siedliskach borowych i powstrzymanie rozpraszania zabudowy w sąsiedztwie borów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie urozmaiconego krajobrazu rolniczego i ochrona stosunków wodnych na użytkach zielonych,
- podjęcie próby odtworzenia populacji cietrzewia.

Do działań związanych z ochroną czynną obszaru należą:

1. Opracowanie programu służącego ochronie miejsc ważnych dla populacji ptaków będących przedmiotami ochrony poprzez odpowiednie zarządzanie ruchem turystycznym.
2. Poprawa infrastruktury służącej zarządzaniu ruchem turystycznym.
3. Utrzymanie stref ciszy na jeziorach.
4. Kampania uświadamiająca na rzecz ochrony trzcinowisk.
5. Działania porządkowe na rzecz ochrony trzcinowisk i zachowania ciszy.
6. Inwentaryzacja i likwidacja nielegalnych pomostów.
7. Budowa infrastruktury do odbioru ścieków z jachtów.
8. Opracowanie programu małej retencji dla zlewni rzeki Szkwy, rzeki Rudnej, rzeki Turośl i Zimna, rzeki Rybnica.

9. Realizacja programu małej retencji dla zlewni rzeki Szkwy, rzeki Rudnej, rzeki Turośi i Zimna, rzeki Rybnica.
10. Powstrzymanie sukcesji na śródleśnych łąkach.
11. Ograniczanie ekspansji trzciny i pałki wodnej na siedliskach kropiatki.
12. Nowe linie elektroenergetyczne bezpieczne dla ptaków.
13. Opracowanie planu przebudowy niebezpiecznych linii napowietrznych SN.
14. Przebudowa niebezpiecznych linii napowietrznych SN.
15. Przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy.
16. Program restytucji cietrzewia.
17. Zarządzanie populacją kormorana.
18. Upowszechnienie wiedzy o obowiązujących zasadach gospodarki rolnej.

Zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WOPN.610.46.12.2018.KPA z dnia 31.10.2018 r. w granicach obszaru objętego projektem planu stwierdzono łącznie 37 gatunków ptaków należących do 6 rzędów. Spośród nich 7 gatunków znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Bielik, bąk, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, ortolan i żuraw wymienione są w Standardowym Formularzu Danych sporządzonym dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach obszaru objętego projektem planu w ramach monitoringu stwierdzono występowanie gatunków cennych przyrodniczo i rzadkich (lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych) tj.: orlik krzykliwy, bielik, gąsiorek, jarzębatka, żuraw, derkacz.

Ponadto zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. w granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowana jest strefa ochronna bielika.

Z uwagi, że w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. wskazano, że informacje odnośnie lokalizacji stref ochrony nie powinny być udostępniane, bo rozpowszechnianie wiedzy na temat utworzonych stref mogłoby doprowadzić do niekontrolowanego przebywania w tych miejscach osób nieupoważnionych, na załączniku graficznym niniejszej prognozy nie zaznaczano zarówno stref ochrony jak i miejsc występowania zwierząt objętych ochroną gatunkową. Skutkiem udostępnienia informacji na załączniku graficznym do prognozy mogłoby być łamanie zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, a w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zagrożenia dla środowiska. Ponadto w ww. piśmie wskazano, że otrzymaną informację należy wykorzystywać z zachowaniem poufności.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska formułuje *VII Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego*, przyjęty decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz. Urz. L347 z 28.12.2013, s. 171). Decyzja ta zobowiązuje Polskę do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Siódmego Programu, który stanowi załącznik aktu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu. Cele priorytetowe Siódmego Programu to: – ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii, – przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną, – ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu, – maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu, – zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast, – lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu. Jednym z kluczowych elementów programu jest adaptacja do zmian klimatu, powiązana z wieloma innymi aspektami środowiskowymi, takimi jak ochrona gleby, zrównoważone środowisko miejskie, zrównoważona ochrona wód i środowiska morskiego.

Podstawowym celem określonym w *Polityce Ekologicznej Państwa* jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności w zagospodarowaniu przestrzennym korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów ekologicznych, ponieważ pozwala na zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych.

Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (konwencja berneńska) dotyczy głównie wspólnej europejskiej ochrony gatunków zagrożonych i ginących, oraz ich siedlisk naturalnych. Celem konwencji jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw, oraz wspieranie współdziałania w tym zakresie. Polska zobowiązała się, że podejmie właściwe i niezbędne środki ustawodawcze i administracyjne, by zapewnić ochronę siedlisk dzikiej flory i fauny, w szczególności gatunków wymienionych w załącznikach I i II, oraz ochronę zagrożonych siedlisk naturalnych, a także zobowiązała się, że w swojej polityce dotyczącej planowania i rozwoju będzie mieć na względzie potrzebę ochrony obszarów chronionych (...) tak aby uniknąć lub zmniejszyć tak dalece, jak to możliwe, wszelkie pogarszanie się stanu takich terenów. Szczególnej ochronie zostaną poddane obszary ważne dla gatunków wędrownych, wymienionych w załącznikach II i III, które są odpowiednio usytuowane na szlakach wędrówek i spełniają rolę terenów zimowania, odpoczynku, żerowania, rozmnażania lub pierzenia. Zgodnie z rozdziałem III artykułem 5, 6 i 7 każda z umawiających się stron podejmie właściwe i niezbędne środki ustawodawcze i administracyjne, aby zapewnić szczególną ochronę gatunków dzikiej flory, wymienionych w załączniku I, ochronę gatunków dzikiej fauny, wymienionych w załączniku II, ochronę gatunków dzikiej fauny, wymienionych w załączniku III. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mają na względzie potrzebę ochrony dzikiej fauny i

flory oraz ich siedlisk poprzez wydzielenie terenów elementarnych zgodnie z obecnym stanem zagospodarowania (tereny zieleni chronionej, zieleni parkowej, tereny lasów, tereny rolnicze, tereny dróg i teren infrastruktury technicznej), a przede wszystkim wprowadzenie zakazu zabudowy na wydzielonych terenach elementarnych (z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego).

Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro (1992) określa zasady ochrony, pomnażania oraz korzystania z zasobów różnorodności biologicznej. Celem konwencji jest „ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie”. Zgodnie z zapisami konwencji każde państwo ustanawia system obszarów chronionych lub obszarów, na których muszą być podjęte specjalne działania w celu ochrony różnorodności biologicznej; obejmuje odpowiednimi regulacjami i zarządza zasobami biologicznymi ważnymi dla zachowania różnorodności biologicznej zarówno na obszarach objętych ochroną, jak i poza ich granicami, mając na względzie zapewnienie ochrony tych zasobów i zrównoważone ich użytkowanie; wspiera ochronę ekosystemów i naturalnych siedlisk oraz utrzymanie zdolnych do życia populacji gatunków w ich naturalnym otoczeniu; dąży do zapewnienia niezbędnych warunków umożliwiających zharmonizowanie stosowanych praktyk użytkowania różnorodności biologicznej z zasadami jej ochrony i zrównoważonym użytkowaniem jej elementów; opracowuje lub utrzymuje niezbędne regulacje prawne i/lub inne przepisy dotyczące ochrony zagrożonych gatunków i populacji. Ustalenia projektu planu uwzględniają problematykę zrównoważonego użytkowania zasobów biologicznych, ponieważ pozwalają na ochronę różnorodności biologicznej obszaru objętego opracowaniem i terenów sąsiednich, a także zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych flory i fauny.

Głównym celem Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory, tzw. Dyrektywa Siedliskowa jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej. Integralną częścią są załączniki: załącznik I zawierający „Typy siedlisk przyrodniczych ważnych dla wspólnoty, których ochrona wymaga wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony” oraz załączniki II i IV, zawierające listy gatunków leżących w sferze zainteresowania UE, których ochrona wymaga wyznaczenia tzw. specjalnych obszarów ochrony oraz gatunków, które wymagają ścisłej ochrony. Na obszarze opracowania występują gatunki zwierząt będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, dlatego też cele ochrony Dyrektywy są realizowane w ustaleniach planu poprzez zachowanie terenów zieleni, terenów leśnych i terenów rolniczych oraz wprowadzenie zakazu zabudowy na wydzielonych terenach elementarnych.

Głównym celem Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. Dyrektywa Ptasia jest utrzymanie (lub dostosowanie) populacji gatunków ptaków na poziomie odpowiadającym wymaganiom ekologicznym, naukowym i kulturowym. Na terenie objęty projektem planu występują gatunki ptaków wymienione w załączniku I Dyrektywy, dlatego też w projekcie planu wydzielono tereny elementarne zgodnie z obecnym stanem zagospodarowania (tereny zieleni chronionej, zieleni parkowej, tereny lasów, tereny rolnicze, tereny dróg i teren infrastruktury technicznej), a przede wszystkim wprowadzono zakaz zabudowy na wydzielonych terenach elementarnych (z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego).

Projekt planu jest zgodny z ustaleniami zawartymi w Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej 20 października 2000r. we Florencji. Głównymi postanowieniami dokumentu są: obowiązek zachowania zasobów krajobrazu i dziedzictwa kulturowego dla przyszłych pokoleń, aktywne zarządzanie zasobami krajobrazu – prawidłowa gospodarka przestrzenna, wspomagana profesjonalnymi działaniami z zakresu planowania przestrzennego i architektury krajobrazu, konieczność rozłożenia odpowiedzialności za stan krajobrazu na wszystkich użytkowników przestrzeni (rząd,

samorządy i społeczności lokalnej)). Projekt planu pozwala na realizację działań w zakresie ochrony krajobrazu poprzez zachowanie terenów zgodnie z obecnym stanem zagospodarowania, a przede wszystkim poprzez wprowadzenie zakazu zabudowy na wydzielonych terenach elementarnych (z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego).

Z uwagi na położenie terenu objętego opracowaniem bezpośrednio w sąsiedztwie jezior należy zwrócić uwagę na ustalenia określające ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej tj.: Dyrektywę 2000/60/EC Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej z dnia 23 października 2000 tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna. Dyrektywa Wodna ustala ramy dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, przejściowych, przybrzeżnych oraz podziemnych, które: a) „zapobiegają dalszemu pogarszaniu oraz chronią i poprawiają stan ekosystemów wodnych oraz, w odniesieniu do ich potrzeb wodnych, ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych; b) promują zrównoważone korzystanie z wód oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych; c) dążą do zwiększonej ochrony i poprawy środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne środki dla stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych oraz zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych; d) zapewniają stopniową redukcję zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobiegają ich dalszemu zanieczyszczeniu, oraz e) przyczyniają się do zmniejszenia skutków powodzi i susz”. Wśród przepisów prawa krajowego regulujących zagadnienia związane z ochroną zasobów wodnych należy wymienić ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne. Projekt planu pozwala na realizację ww. celów w zakresie ochrony wód poprzez zachowanie terenów zgodnie z obecnym stanem zagospodarowania, a przede wszystkim poprzez wprowadzenie zakazu zabudowy na wydzielonych terenach elementarnych (z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych jako inwestycje celu publicznego).

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”.

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”. Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych:

- I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń.
- II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej.
- III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej.
- IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy

- zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju.
- V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.
- VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej.
- VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej.
- VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 został przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. 2016, poz. 784). Jego dalekosiężnym celem jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne.

Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: 1) ZPO; 2) zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.; 3) dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów; 4) osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Analizując potencjalny wpływ realizacji projektu planu należy mieć na uwadze, że zmiany w przestrzeni będą zachodzić również niezależnie od procedury planistycznej.

Ustalenia projektu planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia. Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na warunki życia i zdrowie ludzi ponieważ ustalenia projektu planu adaptują istniejący sposób użytkowania i zagospodarowania terenów.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność, faunę, florę i krajobraz, ponieważ ustalenia projektu planu adaptują istniejący sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Ponadto w projekcie planu wprowadzono zapisy, że cały

teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego, w którym obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy lokalne, w tym w szczególności Plan Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego a także, że cały teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody.

Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach wydzielonych terenów elementarnych wprowadzono zakaz zabudowy, dlatego też nie przewiduje się niszczenia istniejących siedlisk roślin i zwierząt. Ponadto w odniesieniu do terenów rolniczych (R.01, R.02 i R.03) wprowadzono zapis, że działalność rolniczą należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym obowiązują ograniczenia ze względu na położenie terenów w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska. Zgodnie z ustaleniami projektu planu na odcinkach wzdłuż dróg wskazanych na rysunku projektu planu wprowadzono nakaz realizacji alei przydrożnych.

Zróżnicowanie form pokrycia terenu, zwłaszcza w układzie mozaikowym z dużą liczbą ekotonów, sprzyja utrzymywaniu wysokiej różnorodności gatunkowej zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je zgrupowań fauny. Ostojami różnorodności biologicznej na przedmiotowym obszarze są tereny rolne charakteryzujące się dużym udziałem łąk i pastwisk, obecnością zadrzewień i zakrzewień, miedz i obszarów podmokłych.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby, ponieważ ustalenia projektu planu adaptują istniejący sposób użytkowania i zagospodarowania terenów.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na wody, powietrze atmosferyczne i zabytki, ponieważ ustalenia projektu planu adaptują istniejący sposób użytkowania i zagospodarowania terenów.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na obszary objęte ochroną prawną, ponieważ samym celem sporządzenia projektu planu miejscowego jest zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru objętego opracowaniem, z uwagi na położenie w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Uchwalenie projektu planu ma na celu wyeliminowanie możliwości zabudowy terenu z uwagi na jego wysokie walory środowiskowe i krajobrazowe, w tym lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, ponieważ celem

sporządzenia projektu planu miejscowego jest zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru, z uwagi na położenie w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Uchwalenie projektu planu ma na celu wyeliminowanie możliwości zabudowy terenu, w tym lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań alternatywnych, ponieważ celem sporządzenia projektu planu miejscowego jest zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru, z uwagi na położenie w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Uchwalenie projektu planu ma na celu wyeliminowanie możliwości zabudowy terenu, w tym lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem zagospodarowania i użytkowania terenu i mają na celu zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru.

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski.:

- Ze względu na ochronę walorów krajobrazowych sugeruje się wprowadzić zapis w ustaleniach projektu planu mówiący o zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o całkowitym zakazie grodzenia terenów.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o całkowitym zakazie reklam i szyldów.
- Sugeruje się wprowadzić zapis, że preferowanymi gatunkami drzew wykorzystywanych do nasadzeń alejowych wzdłuż dróg są gatunki rodzime.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska

oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXVI/63/2018 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu geodezyjnego Tałty, gmina Mikołajki.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.121.2018.MK z dnia 29 października 2018 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.27.2018 z dnia 25 października 2018 r.

Celem sporządzenia projektu planu miejscowego jest zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru objętego opracowaniem, z uwagi na położenie w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu objętego planem, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono tereny elementarne przeznaczone pod:

- lasy (ZL.01, ZL.02, ZL.03)
- zieleń chronioną (ZN.01)
- zieleń parkową (ZP.01)
- tereny rolnicze (R.01, R.02, R.03, R.04, R.05, R.06, R.07, R.08, R.09)
- infrastrukturę techniczną telekomunikację (T.01)
- drogi publiczne (KD.01).
- drogi wewnętrzne (KDW.01).

W punkcie 1.3.3 prognozy w formie tabelarycznej zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. Ponadto w granicach terenu objętego projektem

planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.
- Zakaz stosowania na całym terenie ogrodzeń, reklam i szyldów.
- Wprowadzenie zapisu, że cały teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego, w którym obowiązują przepisy o ochronie przyrody oraz przepisy lokalne, w tym w szczególności Plan Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego.
- Wprowadzenie zapisu, że cały teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody.
- Oznaczenie na rysunku projektu planu pomnika przyrody – głazu narzutowego, w stosunku do którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody.
- Wprowadzenie zapisu, że zgodnie z Planem Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego tereny elementarne R.03, R.04, R.05, R.08, R.09, ZL.01, ZL.02, ZL.03 oraz część KDW.01 znajdują się w strefie zerowej o oznaczeniu OR11 „Półwysp Kusnort i Zatoka Łuknańska” natomiast pozostałe tereny elementarne znajdują się w strefie pierwszej, ekologicznej o oznaczeniu IE7 „Niwa Polna Woźnic i Dybowa”.
- Wprowadzenie zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są obiekty i obszary wpisane do wojewódzkiego rejestru zabytków nieruchomych oraz gminnej ewidencji zabytków objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz stanowiska archeologiczne AZP numer 24-72/1, 24-72/6, 24-72/7, 24-72/8, 24-72/9, 24-72/10.
- Wprowadzenie zapisu, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzenie zapisu, że dopuszcza się przebudowę istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowę nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, pod warunkiem, że nie kolidują z ustaleniami planu.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że nadrzędny układ komunikacyjny stanowi droga publiczna KD.01, która prowadzi od półwyspu Kusnort przez Stawek do ulicy Kajki w Mikołajkach, a obsługę komunikacyjną terenów elementarnych należy realizować z drogi publicznej, drogi wewnętrznej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto w miejscach wskazanych na rysunku projektu planu ustala się obowiązek realizacji alei przydrożnych.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie przewiduje się inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym oraz zadań własnych z zakresu infrastruktury technicznej. W granicach planu miejscowego przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym związane z ochroną zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody.

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym

uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z pewnym przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu. Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych.

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w południowo-wschodniej części gminy Mikołajki i obejmuje tereny położone na Półwyspie Kusnort w obrębie geodezyjnym Tałty. Od strony wschodniej i południowej teren ogranicza jezioro Śniardwy, a od strony zachodniej jezioro Mikołajskie. Od strony północnej nie ma wyraźnych granic; jedynie część granicy terenu stanowi istniejąca droga gruntowa.

Teren objęty opracowaniem jest niezabudowany; jedynie w części wschodniej zlokalizowana jest stacja bazowa telefonii komórkowej.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły, w Obszarze Dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911).

Zachodnia część terenu objętego opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW20002526439 *Jezioro Mikołajskie i Beldany*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Wschodnia część terenu objętego opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW20002526473 *Pisa z jeziorem Śniardwy i Orzyszą do wpływu do jeziora Roś*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym zróżnicowaniem. Przeważająca część obszaru obejmuje tereny wykorzystywane rolniczo głównie jako łąki i pastwiska (użytki zielone), pomiędzy którymi przebiegają rowy melioracji szczegółowej. Ponadto występują lasy ochronne rosnące nad brzegami jezior pełniące funkcje wodochronne i krajobrazowe, enklawy zadrzewień śródpolnych oraz fragmenty pasów nadwodnych zadrzewień i zakrzewień, a także skupiska śródpolnych zakrzewień na nieużytkach i w obniżeniach terenu, niekiedy mocno podmokłych. Linia brzegowa jeziora Mikołajskiego i Śniardwy jest niemal całkowicie porośnięta pasami zadrzewień i zakrzewień, a także roślinności wodnej i wodolubnej.

Na terenie objętym opracowaniem występują m.in. następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciorka pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drzeczka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpięchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), wierzba pięciopręcikowa (*Salix pentandra*). Ponadto na terenie półwyspu Kusnort stwierdzono występowanie pierwiosnka lekarskiego objętego częściową ochroną gatunkową oraz sześć gatunków porostów: amyłka oliwkowa, misecznica zmienna, tarczownica bruzdkowana, mąkla tarniowa, złotorost postrzępiony, obrost gwiazdkowaty.

Zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WOPN.610.46.12.2018.KPA z dnia 31.10.2018 r. w granicach obszaru objętego projektem planu stwierdzono łącznie 37 gatunków ptaków należących do 6 rzędów. Spośród nich 7 gatunków znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Bielik, bąk, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, ortolan i żuraw wymienione są w Standardowym Formularzu Danych sporządzonym dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach obszaru objętego projektem planu w ramach monitoringu stwierdzono występowanie gatunków cennych przyrodniczo i rzadkich (lęgowych lub prawdopodobnie

lęgowych): orlik krzykliwy, bielik, gąsiorek, jarzębatka, żuraw, derkacz, kos, świerszczak, brzęczka, rokitniczka, trzcinniczek, trzciniak, pokląskwa, cierniówka, piecuszek, piegża, wilga, słowik szary, pliszka żółta, srokosz, krętogłów, kszyszek, kapturka, zięba, śpiewak, zaganiacz, muchołówka szara. Z gatunków nielegowych, jednakże żerujących w granicach terenu objętego opracowaniem stwierdzono występowanie: rybołowa, łączaka, mewy małej, krakwy, krzyżówki, błotniaka stawowego, jerzyka, gęgawy, rybitwy rzecznej, rybitwy czarnej, śmieszki, kormorana. Ponadto na terenie półwyspu Kusnort stwierdzono bytowanie ssaków: sarny europejskiej, dzika europejskiego, jelenia szlachetnego, zająca szaraka; płazów: żaby trawnej, żaby moczarowej; ślimaków: ślimaka łąkowego i ślimaka winniczka. Ponadto zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. w granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowana jest strefa ochronna bielika.

Z uwagi, że w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. wskazano, że informacje o lokalizacji stref ochrony nie powinny być udostępniane, bo rozpowszechnianie wiedzy na temat utworzonych stref mogłoby doprowadzić do niekontrolowanego przebywania w tych miejscach osób nieupoważnionych, na załączniku graficznym niniejszej prognozy nie zaznaczano zarówno stref ochrony jak i miejsc występowania zwierząt objętych ochroną gatunkową. Skutkiem udostępnienia informacji na załączniku graficznym do prognozy mogłoby być łamanie zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, a w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zagrożenia dla środowiska. Ponadto w ww. piśmie wskazano, że otrzymaną informację należy wykorzystywać z zachowaniem poufności. Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008. Ponadto w części wschodniej terenu znajduje się pomnik przyrody gład narzutowy.

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Według podziału na Regiony Klimatyczne Polski zaproponowanego przez E. Romera - gmina Węgorzewo należy do regionu pojeziernego. Teren gminy wyróżnia się niskim nasłonecznieniem, większym zachmurzeniem. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o najniższej (poza górami) średniej temperaturze roku – ok. 6 °C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* teren objęty projektem planu położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008.

Na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego obowiązują ograniczenia zawarte w Rozporządzeniu nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r., a także ustalenia zawarte w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zatwierdzonego Uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Nadrzędnymi celami ochrony Parku są ochrona najcenniejszych fragmentów Pojezierza Mazurskiego ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe, jak też zachowanie i popularyzacja tych wartości w ramach zrównoważonego rozwoju dla zwiększenia atrakcyjności Parku i poprawy jakości życia jego mieszkańców. Strategiczne cele ochrony Parku obejmują:

1. Ochronę środowiska przyrodniczego, przez:

- c) ochronę charakterystycznych i unikatowych cech naturalnych środowiska przyrodniczego z jego gatunkami roślin i zwierząt oraz ekosystemami wodnymi i lądowymi, leśnymi i nieleśnymi;
 - d) utrzymanie podstawowych procesów ekologicznych;
 - e) zachowanie różnorodności gatunkowej fauny i flory na ich naturalnych stanowiskach;
 - f) wdrażanie stosownych zapisów obowiązującej Krajowej Strategii Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej na lata 2007-2013; Karta Programu nr 30;
2. ochronę środowiska kulturowego, przez:
- 2.1. ochronę krajobrazu kulturowo-historycznego w oparciu o zabytki kultury materialnej;
 - 2.2. kształtowanie harmonijnego wiejskiego krajobrazu obszaru Parku, przez zachowanie istniejącej tradycyjnej architektury mazurskiej, nawiązywanie do wzorów regionalnych przy tworzeniu nowej zabudowy oraz zachowanie historycznych układów w zagospodarowaniu przestrzennym wraz z ochroną alei przydrożnych i zadrzewień śródpolnych;
 - 2.3. waloryzację i monitoring zespołów zabytkowych na terenie Parku;
 - 2.4. rewaloryzację niw siedliskowych i zabudowy;
3. zrównoważony rozwój regionu, przez:
- 3.1. utrwalenie znaczenia Parku, jako terenu dla rozwoju turystyki krajoznawczej, turystyki wodnej i wypoczynku;
 - 3.2. wspieranie inicjatyw i działań zmierzających do poprawy poziomu życia mieszkańców Parku;
 - 3.3. zrównoważony rozwój gospodarczy, dopuszczający na terenie Parku rodzaje działalności wykorzystujących w sposób racjonalny zasoby przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe, uwzględniające wymogi ich ochrony;
 - 3.4. wykorzystanie Parku, jako obiektu dla nauki i edukacji przyrodniczej
4. zachowanie krajobrazu, przez:
- 4.1. ochronę wartości krajobrazu polodowcowego charakterystycznego dla Pojezierza Mazurskiego, zwłaszcza poprzez ochronę rzeźby terenu, głazów i głazowisk, naturalnych układów hydrologicznych;
 - 4.2. utrzymanie wyjątkowych walorów krajobrazowych związanych z historycznymi i kulturowymi układami przestrzennymi, urbanistycznymi i architektonicznymi, ukształtowanymi na przełomie XIX i XX w., dotyczących zwartych układów osadniczych i budownictwa kolonijnego
- Zgodnie z Rozporządzeniem Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego w Parku wprowadza się następujące zakazy:
- 1. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska;
 - 2. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowiska, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
 - 3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
 - 4. pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
 - 5. wykonywania prac ziemnych trawle zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
 - 6. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,

7. budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
8. likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
9. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
10. prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową,
11. utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych,
12. organizowania rajdów motorowych i samochodowych,
13. Używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zgodnie z Planem Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach Parku wyznaczono strefy przyrodniczo-krajobrazowe (Wg Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego w Olsztynie) i określono dla nich ustalenia szczegółowe. Południowa i wschodnia część terenu objętego projektem planu położona jest w zasięgu strefy OR11, natomiast pozostała część terenu w strefie IE7.

Strefa „0” Zerowa obejmuje istniejące rezerваты przyrody i obszary przyległe wg istniejącej mapy; w strefach „0” (Zerowych) niedopuszczalne jest wznoszenie nowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów służących bezpośrednio ochronie przyrody; zabiegi ochronne w rezerwach prowadzone zgodnie z planem ochrony rezerwatu lub zadaniami ochronnymi ustalonymi przez RDOŚ w porozumieniu z Nadleśnictwem, poza rezerwatami – zgodnie z planami urządzenia lasu.

Strefa OR11 „Półwysep Kusnort i Zatoka Łuknańska” (gm. Mikołajki) – obszary Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, bardzo cenne ekosystemy leśne, łęgowe i olsy, oraz wodno-błotne, biotopy ptaków drapieżnych i wodno-błotnych, w tym bielika i hełmiatki, ważne tarlisko ryb.

Strefa „IE” Pierwsza, Ekologiczna obejmuje dużą część obszarów leśnych Parku, niektóre cenne przyrodniczo tereny rolnicze wraz z ich terenami zabudowanymi oraz cenniejsze tereny wodne; obszary tej strefy odgrywają bardzo ważną rolę w równowadze ekologicznej Parku, stanowiąc ostoję wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt; w strefie IE nie dopuszcza się wyznaczania nowych siedlisk budowlanych; gospodarka leśna prowadzona zgodnie z zapisami w planach urządzenia lasu.

Strefa IE7 „Niwa Polna Woźnic i Dybowa” (gm. Mikołajki) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, cenne wartości przyrodnicze, ekosystemy łąk z czajką, bekasem i derkaczem, strefa ochronna dla stref OR1 i OR11.

W granicach ww. stref wprowadzono następujące ustalenia:

- 1) strefa OR11 „Półwysep Kusnort i Zatoka Łuknańska”:
 - funkcje naukowe i dydaktyczne,
 - ze względu na miejsca gniazdowania i żerowania ptaków drapieżnych dostępność turystyczna ograniczona,
 - racjonalna gospodarka rybacka dopuszczalna dla użytkownika rybackiego, z uwzględnieniem swobodnej migracji ryb oraz faktu występowania chronionych gatunków ptaków,
 - zachowanie krajobrazu naturalnego,
 - nie lokalizowanie obiektów kubaturowych.
- 2) strefa IE7 „Niwa Polna Woźnic i Dybowa”:
 - stosowanie programów rolno-środowiskowych na gruntach rolnych z preferencją utrzymania trwałych użytków zielonych,
 - wprowadzanie zadrzewień śródpolnych.

W granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008 obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25 poz. 133 ze zm.). Ponadto w odniesieniu do ww. obszaru Natura 2000 zastosowanie mają ograniczenia zawarte w art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Obszar posiada również opracowane w ramach programu pilotażowego Program zarządzania ochroną oraz Plan ochrony obszaru Natura 2000 PLB 280008 (PL/IB/2001/EN/02).

Obszar specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008 jest ostoją ptasią o randze europejskiej E23 i obejmuje największy na Mazurach kompleks leśny Puszczy

Piskiej oraz powiązane z puszcza tereny nieleśne, w tym liczne jeziora. Według regionalizacji fizyczno-geograficznej Kondrackiego, OSOP Puszcza Piska obejmuje południową część Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, zachodnią i południową część Pojezierza Mrągowskiego, centralną część Równiny Mazurskiej oraz północne krańce Równiny Kurpiowskiej. Według regionalizacji geobotanicznej J.M. Matuszkiewicza, OSOP obejmuje fragmenty okręgów Mrągowsko-Giżyckiego, Mikołajskiego i Puszczy Piskiej Podkrainy Zachodniomazurskiej oraz północne krańce Okręgu Zielonej Puszczy Kurpiowskiej Podkrainy Kurpiowskiej.

W granicach Ostoi występuje co najmniej 37 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 12 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są gatunki ptaków wymienione w Załączniku 2 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków, które spełniają kryteria określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, oraz ich naturalne siedliska. Zgodnie z informacjami wymienionymi w Planie zadań ochronnych dla w/w obszaru przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są: bąk *Botaurus stellaris* (1,1 - 1,9% populacji krajowej), bączek *Ixobrychus minutus* (1,4-2,1%), bocian czarny *Ciconia nigra* (0,8- 1,4% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-1,0% wg Raportu dla KE z 2012), trzmielojad *Pernis apivorus* (1,4-3,3%), kania czarna *Milvus migrans* (1,2-4,4%), kania ruda *Milvus milvus* (0,7-1,5% wg Atlasu, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-1,0% wg Raportu dla KE z 2012), bielik *Haliaeetus albicilla* (1,9-2,8%), błotniak stawowy *Circus aeruginosus* (1,0-1,3%), orlik krzykliwy *Aquila pomarina* (2,4-3,9%), rybołów *Pandion haliaeetus* (12,9-21,7%), kropiatka *Porzana porzana* (1,1-2,4%), zielonka *Porzana parva* (3,9-8,3%), derkacz *Crex crex* (0,9-1,7% wg Atlasu, 1,3-2,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,7-1,4% wg Raportu dla KE z 2012), żuraw *Grus grus* (3,3-4,3%), puchacz *Bubo bubo* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. do niedawna 1,5-2,8%, wg inwentaryzacji z 2012 r. populacja w OSOP może być w zaniku), włochatka *Aegolius funereus* (5,0-16,0%), lelek *Caprimulgus europaeus* (5,8-11,3%), zimorodek *Alcedo atthis* (0,5-1,6%), dzięcioł czarny *Dryocopus martius* (1,3-2,0%), lerka *Lullula arborea* (1,0-2,0% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-0,6% wg Raportu dla KE z 2012), jarzębatka *Sylvia nisora* (0,5-1,5% wg Atlasu, 0,5-1,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2012), muchołówka mała *Ficedula parva* (2,5-5,6%), cietrzew *Tetrao tetrix* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. ok. 10% krajowej populacji, obecnie nie wiadomo – raporty dla KE podają stare dane), gągoł *Bucephala clangula* (10,0-16,7%), siniak *Columba oenas* (1,0-2,1%), perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* (3,6-7,3%), kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* 2,7 – 3,5%), samotnik *Tringa ochropus* (1,0-4,0%), łabędź niemy *Cygnus olor* (1,7-2,5%), cyraneczka *Anas crecca* (1,5-2,7%), helmiatka *Netta rufina* (10,0-26,7%), nurogęś *Mergus merganser* (4,0-5,6%), kobuz *Falco subbuteo* (0,8-1,7% wg Atlasu, Raportu dla KE z 2008 i Raportu dla KE z 2012), trzcinia *Acrocephalus arundinaceus* (1,2-3,5% wg Atlasu i Raportu dla KE z 2008, 0,8-1,9% wg Raportu dla KE z 2012).

Poza ww. w OSOP występują następujące gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, których populacje stanowią według obecnego stanu wiedzy, mniej niż 1% populacji krajowych: bocian biały *Ciconia ciconia*, błotniak łąkowy *Circus pygargus*, jarząbek *Bonasa bonasia*, rybitwa rzeczna *Sterna hirundo*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, sóweczka *Glaucidium passerinum*, dzięcioł zielonosiwy *Picus canus*, dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, dzięcioł białogrzbiety *Dendrocopos leucotos*, świergotek polny *Anthus campestris*, muchołówka białoszysza *Ficedula albicollis*, gąsiorek *Lanius collurio*, ortolan *Emberiza hortulana*.

Większość ptaków i ich siedlisk stanowiących przedmiot ochrony obszaru Puszcza Piska związana jest ze środowiskiem wodnym tj.: z jeziorami, stawami, mokradłami, trzcinowiskami, gdzie żerują, gniazdują i mają swoje miejsca lęgowe (Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, Bąk *Botaurus stellaris*, Bączek *Ixobrychus minutus*, Łabędź niemy *Cygnus olor*, Cyraneczka *Anas crecca*, Helmiatka *Netta rufina*, Gągoł *Bucephala clangula*, Nurogęś *Mergus merganser*, Kropiatka *Porzana porzana*, Zielonka *Porzana parva*,

Derkacz *Crex crex*, Żuraw *Grus grus*, Samotnik *Tringa ochropus*, Zimorodek *Alcedo atthis*, Trzciniak *Acrocephalus arundinaceus*, Kormoran *Phalacrocorax carbo*).

Znaczącą ilość stanowią również ptaki szponiaste gniazdujące zazwyczaj na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiące się drobnymi ssakami, ptakami, rybami, płazami, padliną (Trzmiełojad *Pernis apivorus*, Kania czarna *Milvus migrant*, Kania ruda *Milvus milvus*, Bielik *Haliaeetus albicilla*, Błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, Orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, Rybołów *Pandion haliaeetus*, Kobuz *Falco subbuteo*).

W granicach ostoi stwierdzono również występowanie gatunków ptaków związanych bezpośrednio z lasami (Siniak *Columba oenas*, Puchacz *Bubo bubo*, Włochatka *Aegolius funereus*, Lelek *Caprimulgus europaeus*, Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, Lerka *Lullula arborea*, Muchołówka mała *Ficedula parva*).

Wśród negatywnych zagrożeń, presji i działań mających wpływ na obszar natura 2000 wymienione są: intensyfikacja rolnictwa, inne rodzaje praktyk leśnych, zabudowa rozproszona, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, inne kompleksy sportowe i rekreacyjne, rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem, inne zanieczyszczenie wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, międzygatunkowe interakcje wśród zwierząt, w tym konkurencja i drapieżnictwo.

Wśród celów działań ochronnych dla obszaru wymieniono m.in.

- utrzymanie korzystnego stanu populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zabudowy brzegów jezior i niszczenia trzcinowisk,
- uzyskanie trendu wzrostowego populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym rębni zupełnych w podmokłych lasach,
- uzupełnienie stanu wiedzy o populacji i jej zagrożeniach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym degradacji siedlisk i odstrzałów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym eksploatacji drzewostanów nad wodami,
- uzupełnienie stanu wiedzy o obecności gatunku na rzekach OSOP,
- zahamowanie niekorzystnych trendów w populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym stopniowa przebudowa drzewostanów na siedliskach łąkowych i ochrona żerowisk,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczniejsza ochrona miejsc gniazdowania, redukcja antropopresji nad wodami i ochrona urozmaiconego krajobrazu,
- ograniczenie zagrożeń, w tym niszczenia trzcinowisk i rozpraszania zabudowy,
- ochrona żerowisk i miejsc dogodnych do gniazdowania,
- ograniczenie zagrożeń, w tym przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy i intensyfikacji rolnictwa,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiany metod gospodarowania użytkami zielonymi oraz aktywne przeciwdziałanie degradacji użytków zielonych na glebach hydrogenicznych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiana metod użytkowania olsów i łągów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym utrzymanie powierzchni starodrzewi oraz puli drzew dziuplastych, umierających i martwych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczna ochrona miejsc gniazdowania, utrzymanie ważnych dla gatunku starodrzewi iglastych i zapewnienie udziału świerka w drzewostanach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie rębni zupełnych jako ważnych elementów gospodarki na siedliskach borowych i powstrzymanie rozpraszania zabudowy w sąsiedztwie borów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie urozmaiconego krajobrazu rolniczego i ochrona stosunków wodnych na użytkach zielonych,
- podjęcie próby odtworzenia populacji cietrzewia.

Zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WOPN.610.46.12.2018.KPA z dnia 31.10.2018 r. w granicach obszaru objętego projektem planu stwierdzono łącznie 37 gatunków ptaków należących do 6 rzędów. Spośród nich 7 gatunków znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Bielik, bąk, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, ortolan i żuraw wymienione są w

Standardowym Formularzu Danych sporządzonym dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Mazurskiego Parku Krajobrazowego w granicach obszaru objętego projektem planu w ramach monitoringu stwierdzono występowanie gatunków cennych przyrodniczo i rzadkich (lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych) tj.: orlik krzykliwy, bielik, gąsiorek, jarzębatka, żuraw, derkacz.

Ponadto zgodnie z informacjami zawartymi w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. w granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowana jest strefa ochronna bielika.

Z uwagi, że w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WSI.402.148.2019.IB z dnia 14.03.2019 r. wskazano, że informacje odnośnie lokalizacji stref ochrony nie powinny być udostępniane, bo rozpowszechnianie wiedzy na temat utworzonych stref mogłoby doprowadzić do niekontrolowanego przebywania w tych miejscach osób nieupoważnionych, na załączniku graficznym niniejszej prognozy nie zaznaczano zarówno stref ochrony jak i miejsc występowania zwierząt objętych ochroną gatunkową. Skutkiem udostępnienia informacji na załączniku graficznym do prognozy mogłoby być łamanie zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, a w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zagrożenia dla środowiska. Ponadto w ww. piśmie wskazano, że otrzymaną informację należy wykorzystywać z zachowaniem poufności.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą ani rozwiązań alternatywnych, ponieważ celem sporządzenia projektu planu miejscowego jest zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru, z uwagi na położenie w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Uchwalenie projektu planu ma na celu wyeliminowanie możliwości zabudowy terenu, w tym lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest między innymi zabudowywanie i zainwestowanie terenów cennych przyrodniczo wzbogacających bioróżnorodność środowiska, będących siedliskami chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Brak realizacji ustaleń projektu planu niekoniecznie oznacza pozostawienia dotychczasowych form zagospodarowania i odstąpienia od wprowadzania nowych inwestycji na tereny dotychczas niezabudowane, bo może dojść do sytuacji w których będą one zagospodarowywane na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem zagospodarowania i użytkowania terenu i mają na celu zachowanie cennych walorów środowiskowych i krajobrazach obszaru. Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski.:

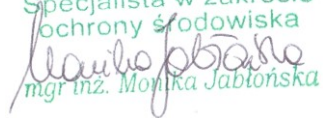
- Ze względu na ochronę walorów krajobrazowych sugeruje się wprowadzić zapis w ustaleniach projektu planu mówiący o zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym w szczególności: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o całkowitym zakazie grodzenia terenów.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o całkowitym zakazie reklam i szyldów.
- Sugeruje się wprowadzić zapis, że preferowanymi gatunkami drzew wykorzystywanych do nasadzeń alejowych wzdłuż dróg są gatunki rodzime.

Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska

mgr inż. Monika Jabłońska

.....
(podpis)